

Domoznanski oddelek
35
PODLEHNIŠKA
2008

KNJIZNICA IVANA POTRCA PTUJ

352(497.12 Podlehnik)

6005052,4

COBISS

- Dežnina Podlehniku
- Gorča
- Jablovec
- Kozminci
- Ložina
- Podlehnik
- Radni Vrh
- Sedlašek
- Spodnje Gruskovje
- Stranešina
- Strains
- Žeki
- Zgornje Gruskovje

ŽVEGLJA

Časilo Občine Podlehnik

april 2008, število: 4, leto: 11

Mnogokrat razdalja, ki jo prehodimo ni toliko pomembna kot to, v katero smer se napotimo

Mag. Ivo BAN, odgovorni urednik

Pogosto lahko v različnih virih informiranja slišimo zelo zveneče in nadvse izumetničene pojme o tem, kaj je turizem, še večkrat pa še o tem, kaj bi turizem moral biti. Vsi govorimo o turizmu, nekateri mnogo, drugi manj, nekateri nič, marsikdo pa celo preveč. Od vsega tega besedičenja, da ne rečem čvekanja in občasnega praznovrnega zaklinjanja, je bore malo haska, vsaj tako je mogoče marsikje opaziti, kar velja tudi za naše kraje.

Predlagam, da gremo lepo po vrsti, čeravno se vam zdi tako prvinsko zastavljena lekcija odveč. Kaj je sploh turizem? Vse kar spada v okvir tega čudnega pojma, je relativno mlado spoznanje, ki se še kar krepko opoteka v svoji mlahavosti in nedorečenosti. Če ne verjamete, izvolite opraviti kratko anketo, in dobili boste toliko različnih odgovorov, koliko ljudi boste vprašali. Nekako v smislu reka: 'koliko ljudi – toliko čudi'.

V naših krajih je nekomu turizem *kūpica pijoče ali krauža vina*, drugemu *domači nerezek*, tretjemu *f pečī pečena gubanca*.

Teorija pravi, da je turizem pojavnost, povezana s potovanjem, to je s spreminjanjem kraja bivanja, v želji po oddihu, zabavi, druženju ali razvedrilo.

Ljudem, ki si tega želijo in to tudi dejansko počnejo, pravimo turisti. Zadnja leta, morda celo desetletja, opažamo, da si čedalje več ljudi lahko privoščijo potovanja, oddihe v tujih in daljnih krajih, ob morju, v hribih in planinah. Turizem kot obliko aktivnega ali pasivnega preživljanja prostega ali razpoložljivega časa delimo na več skupin. Celotno območje naše občine je za sedaj, pa naj ga še toliko opevamo, z gotovostjo pretežno primerno le za nekatere vrste turizma, med katere najbolj sodijo izletniški, pohodniški in številne oblike individualnega športnega turizma (tek, kolesarjenje, jogging, jahanje, različne oblike učnih poti), predvsem za goste prehodnega tipa. Nakupovalna 'meka' zlepa ne bomo postali, in očitno kaže, da za gradnjo tipa 'pri-debeli-berti' nismo zagnani, kar je po svoje morda celo naša resna prednost. Mislim, da bi bilo škoda zgubljati besede o kongresnem ali obsežnejšem stacionarnem turizmu, saj bi tudi še tako pohleven turist, naslednje jutro hvalžno vprašal za izstavitev računa in predajo njegove dokumentacije, ko bi se soočil z realnim stanjem trenutne ponudbe naših turističnih destinacij.

Če se ponovno vrnem k rdeči niti o tem, kaj nam pomeni turizem, je nekaj zagotovo res. Turizem smo ljudje, to sem jaz, to si ti, to je tvoj odnos do mene, moj do tebe, do tistega, ki k nam pride, ki ga srečaš na cesti, na hribu, v trgovini, v kavarni, v vaški zakotni gostilni, na domačem dvorišču ... Toda, to je le droben korak, boste rekli, a zato nič manj pomemben.

Letošnje leto se mi zdi zares nekako premaknjeno, kar nenadajne prav trdno drži, saj je prestopno. In ne samo to, vse teče mnogo hitreje kot je prejšnja leta, moralo bi pa biti obratno, saj smo v februarju imeli en dan več. Čeprav je zima komajda odložila svoj srednje debel kožuh in polhovko, je večkrat kazalo, da si ju bo ponovno nadela. Pomladni prazniki so se tiho ma prikradli v naš vsakdan in se medtem že poslovili. Okrog 10. aprila je bilo tukaj, na Rodnem Vrhu, kjer kujem ta sestavek, že slišati kukavico peti. To kaže na to, da so se gozdovi že prijetno pomladno oblekli v rahla in trepetajoča zelena krilca, ki kukavicam nudijo dovolj zavetja za njihove znane spletkarije. Prvi pomladni žarki so medtem na naše hribe zvabili številne turiste. Joj, bojim se, da teh ljudi, ki tako radi, in že kar masovno zahajajo v te naše čudotvorne predele, ne smem tako poimenovati. Sploh pa me prevečajo močni dvomi v trenutku, ko premislim, kaj vse sam (kot turist) zahtevam, želim, pričakujem ... in nenadajne tudi z lahkoto dobim, seveda ob plačilu, v krajih, kamor se podam v iskanju svojega, kaj smo že rekli ..., miru, oddiha, spokoja, razvedrila, užitkov in aktivnega preživljanja 'odvečnega časa'. Ah, kaj besedičim, pa saj jim lahko rečemo turisti, ker vendar potujejo po naših krajih, v želji za oddihom, za novimi doživetji in dogodivščinami. Ti ubogi kobacači moderne dobe bi nam v teh krajih še shirali in omedlevali, če v nahrbtnikih ne bi imeli zaloga zase in še za kakega domačina, ki ga morda slučajno zalotijo pred hišo ali kje v bližini, ker se še ni uspel skriti pred temi vsiljivci, ki nimajo *kaj bolj pametnega početi* kot eden za drugim, in to skorajda v gosjem redu, postopati po težko dostopnih predelih našega, rečem vam, dejanskega raja na Zemlji. Nedavno tega je eden izmed njih nekako nerodno skrenil s poti, in glej ga, že se mu je začelo vse do kobala udirati pod nogami, da so ga komaj še izvlekli iz ilovnate haloške moče.

Vendarle pa vse ni tako črno, sploh takrat, če se zares zavedamo, da smo na področju turizma v naši občini še na samem začetku. Tudi vsi mi še silno nerodno kobacamo, nekako v stilu onega nerodnega pohajača, ki je skrenil s poti. Da pa ne bo pomote, zato vas sprašujem, kako neki bi moglo biti drugače? Kaj pa sploh vemo o turizmu in turistiki, ko pa smo, za sedaj še vedno le majhna deželica marljivih in vrlih vrtničarjev, ki najraje vsak zase, bog ne daj skupaj z drugimi, prekopavamo svoje gredice peteršilja in z lastnim znojem skromnosti zalivamo tistih nekaj, že davno zasajenih klonov Vitis vinifere. **Kolikor opazam, smo v teh krajih z zelenih pobočij, zasajenih z vinsko trto, že prilezli do soda, nekateri vedo že kar umno vihrti tudi kozarec z vinom. Ojoj, ojoj, tukaj pa se je, tega me je zares strah, ustavil čas. Toda, vse dokler ne bomo, številnim zahtevam ustrezno organizirano, na svoja dvorišča pustili in znali zvabiti vseh teh množic ljudi, ki nas kar prosijo: »Ponudite nam, rotimo Vas, nekaj Vašega, pristno domačega ... in dajte nam prenočišče ...«, ne bomo na naših odličnih izdelkih ustvarjali nobene dodane vrednosti, ki je temeljno gonilo razvoja vsake gospodarske dejavnosti, med katere spada tudi turizem. ... Kaj je že to?**

Vsebina

Mnogokrat razdalja, ki jo prehodimo ni toliko pomembna kot to, v ...	2
Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Podlehnik	3
VELIKI INTERVJU z ravnateljem Osnovne šole Podlehnik, asist. mag. Dejanom Kopoldom	4
Javna e-točka v Osnovni šoli Podlehnik	6
Sežiganje komunalnih odpadkov je prepovedano	6
Prometna varnost v Podravju	7
Komisije in odbori	8
Čiščenje motela Podlehnik	12
Proračun Občine Podlehnik	12
Sejem turizma v Ljubljani	13
Šolska dejavnost	14
Koledar prireditvev	16
Kultura	17
Društva	19
Iz naših krajev	21
Zlata poroka	31
Zanimivosti	33
Razvedrilo	35

Impresum

PODLEHNIŠKA ŽVEGLA
je javno glasilo Občine Podlehnik.
Izdajatelj: Občinski svet Občine Podlehnik
Naslov izdajatelja in uredništva: Občina Podlehnik 21, 2286 Podlehnik
Odgovorni urednik: mag. Ivo BAN
Uredniški odbor: Ivo Ban, Jožefa Svenšek in Stojan Kojc
Lektoriranje: Aleksandra Bračič
Telefon: (02) 788 40 60 (tajništvo Občine Podlehnik)
E-pošta: tajništvo.podlehnik@podlehnik.si
Oblikovanje, priprava za tisk in tisk: Tercia tisk, Ptuj, Ob železnici 23, 2250 Ptuj, tel.: (02) 788 02 50, e-pošta: tercia.tisk@siol.net
Naklada: 750 izvodov
Javno glasilo Občine Podlehnik prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva ter javne institucije in zavodi na območju Občine Podlehnik. Posamezni izvodi se dostavijo sosednjim občinam in javnim knjižnicam.
Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost (DDV) sodi Podlehniška žveglja med proizvode, za katere se DDV obračunava po stopnji 8,5 %.
Javno glasilo Občine Podlehnik je na podlagi Zakona o medijih in obvezne priglavitve medija vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo, Maistrova ul.10, Ljubljana.
Uredništvo si pridružuje pravico do krajšanja prispevkov, sprememb naslovov in razporejanja prispevkov glede na aktualnost vsebin.

Fotografija na naslovnici in pri uvodniku: I. Ban

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Podlehnik

Župan Občine Podlehnik,
Marko Maučič

No, pa je prišla 4. številka Podlehniške žvegle in pomlad. To ste verjetno vsi težko pričakovali, saj smo se zime že naveličali, vsaj jaz.

Odrezali smo si že kar krepak kos leta, zato bom svoj prispevek namenil letošnjim načrtom, saj ste bili o tem, kaj se je dogajalo lani, že obveščeni v tem glasilu in javnih medijih.

Trenutno že težko pričakujemo rezultate razpisa Službe vlade za regionalni razvoj za področje »južne meje«, na katerega smo se prijaviili s projektom modernizacije cest ob meji s Hrvaško, na območju zaselka Ložine, od meje z Občino Videm do Mednarodnega mejnega prehoda Gruškovje. Projekt je vreden približno **en milijon evrov** in bi ga izvedli v treh letih. Občina bi iz svojega proračuna morala zagotoviti le 20 % za davek na dodano vrednost. Konkurenca je zelo velika, zato bodo sredstva dodeljena prednostno tistim lokalnim skupnostim, ki s tem zagotavljajo dostopnost tistim, ki morajo sedaj do svojih domov preko Hrvaške. Večje število takšnih gospodinjstev prinese večje število točk, mi pa imamo le eno tako gospodinjstvo.

Prav tako smo se prijaviili na razpis za sredstva območnih razvojnih programov, ki bi jih prav tako namenili za urejanje cestne infrastrukture, kar je odvisno od rezultatov prvega razpisa. Tudi ta razpis je vreden **okrog en milijon evrov**, je pa nekoliko manj ugoden, saj moramo v primeru, da uspešno na razpisu zagotoviti 35 % lastnih sredstev. Tudi tega bi izvedli v treh letih.

V letošnjem letu bomo približno 140.000 evrov lastnih sredstev namenili vzdrževanju lokalnih cest, saj so te res potrebne gramoza, sanirali pa bomo tudi luknje v asfaltu in posede, kjer jih še nismo v minulem letu. Preplastitve niso načrtovane, bi pa bile marsikje že nujno potrebne. Vendar moramo najprej zagotoviti dobro prevoznost na dotrajanih makadamskih cestah.

V minulih mesecih smo na naše ceste zvozili precejšnjo količino

gramoza, ki smo ga delno tudi povaljali, trenutno pa čakamo na konec zbiranja ponudb za izvajalca v tem letu, zato sedaj beležimo rahel zastoj pri izvajanju del.

Dva cestna odseka, v dolžini skoraj 2.000 m, smo uspešno obnovili s pomočjo lokalnih uporabnikov, ki so zbrali polovico sredstev, drugo polovico pa smo zagotovili iz občinskega proračuna. S takšnimi akcijami nameravamo še nadaljevati, saj so zato posebej rezervirana sredstva v proračunu, ki pa so namenjena samo za kategorizirane občinske ceste, in ne za dovozne poti do hiš.

Makadamske odseke bomo postopoma pričeli pripravljati za modernizacijo. V prvi fazi moramo urediti odvodnjavanje in zagotoviti primerno širino cestnega telesa ter izvesti utrjevanje s sekanim gramozom, nato pa v naslednjih letih poskrbeti še za asfaltne prevleke. Mislim, da bomo tako z lastnim trudom prihranili kar nekaj sredstev in lahko naredili mnogo več kot bi, če bi dela enostavno oddali izvajalcu. Seveda je pri takem načinu dela bistvenega pomena ljudska iniciativa in pripravljenost za pomoč, s strani uporabnikov ceste. Kar z nekaj zaselki smo se že dogovorili za skupne akcije in verjamem, da bo pobud še več.

Za vzdrževalna dela na področju komunalne infrastrukture bomo ustanovili lasten režijski obrat, z dvema zaposlenima. Najprej pa mora Občinski svet sprejeti Odlok o tem obratu. **Zaposlili bomo seveda domačine, ne pa 'cenenno delovno silo z juga', kot se nekateri šalijo, in to tako resno, da jim drugi celo verjamejo.**

Veliko gospodinjstev ima težave s telefonskimi vodi, saj so bili ti že v osnovi pod-dimenzionirani, in zato ne omogočajo širokopasovnih povezav, ki se danes razvijajo s tako hitrostjo, da jim kabelski operaterji ne morejo slediti. Skupaj z Znanstveno raziskovalnim centrom Bistra Ptuj pripravljamo projekt imenovan, »Širokopasovno omrežje v vsak dom«, s katerim nameravamo kandidirati za pridobitev EU sredstev.

Prepričan sem, da vas je veliko takih, ki vas zanima, kako je z 'Državnim lokacijskim načrtom' za odsek Draženci-Gruškovje, saj odsek do Dražencev, kot lahko vidimo, vsak dan zelo hitro

napreduje. Žal se pri nas stvari ne odvijajo tako hitro. Birokracijski mlini meljejo zelo počasi, saj mora pripravljavec projektne dokumentacije zagotoviti številne strokovne analize in podlage, kar pa zahteva potrebno količino časa in denarja. Trenutno projektanti proučujejo možnosti umeščanja avtocestnih priključkov in drugih spremljajočih objektov, o čemer pa nas bodo seznanili neke v sredini maja. Kot dobra pomoč se je lokalni skupnosti aktivno priključila tudi civilna iniciativa, ki je že doslej, in še vedno uspešno pomaga pri napredovanju izvajanja del na odseku, ki je v gradnji.

Številni občani me sprašujejo o pričetku gradnje nove mrliške vežice. Letos bomo pripravili projektno dokumentacijo, v naslednjem letu pa se bomo lotili gradnje. Zagotoviti moramo dovolj sredstev, saj prispevki za grobnine zadoščajo zgolj za plačilo odvoza odpadkov, ki jih nekateri pridno vozijo tudi od drugod in jih odlagajo v kontejnerje ob vežici.

Tudi iz pravkar omenjenega razloga se moramo **intenzivno lotiti problematike odvoza odpadkov**, saj morajo vsa gospodinjstva še v letošnjem letu imeti določeno mesto odlaganja, pa naj si bo v posodo doma ali skupno posodo za več povzročiteljev komunalnih odpadkov. Prav tako moramo organizirati postavitve zadostnega števila ekoloških otokov, na katerih bo možno ločeno odlaganje oz. zbiranje odpadkov.

Sredstva, ki jih moramo vložiti v izgradnjo kanalizacijskega omrežja, bomo letos predvidoma vložili v odsek »Feguš-Filipaja«, kjer je glavni kanal že položen in moramo izvesti samo še priključke gospodinjstev, in seveda zagotoviti čistilno napravo. Na tem odseku bomo v sodelovanju s Komunalnim podjetjem zamenjali tudi primarni vod vodovodnega omrežja. Ostali deli že položenega glavnega kanala bomo priklopili predvidoma v naslednjem letu, ko bo znana možnost lociranja čistilne naprave, glede na postavitev spremljajočih objektov načrtovane avtoceste.

Na področju **izgradnje otroškega vrta in prenove ali novogradnje osnovne šole** bomo v letošnjem in naslednjem letu le dodelali in po potrebi popravili projektno dokumentacijo, saj smo se na razpisu pri Ministrstvu za šolstvo

uvrstili šele na 58. mesto, kar pomeni možnost pričetka gradnje v letu 2010 ali kasneje, saj nam ni bilo predstavljeno, kaj zasedeno mesto tudi pomeni, glede časovne realizacije, zato o tem lahko samo ugibamo, glede na dejstvo, da je bilo letos k izvedbi povabljenih prvih 20 kandidatov s seznama.

O dimnikarski službi sem vam, spoštovani občani, že pisal, vendar so se v spomladanskem času ponovno pojavila vprašanja o nujnosti in obveznosti izvajanj. Zaradi tega sem na 'Kolegiju županov' izpostavil vprašanje na to temo. Kolegi župani so podprli moj predlog in skupno smo zahtevali sestanek s predstavnikom Ministrstva za okolje in prostor, ki je uredbo pripravilo in tudi podelilo koncesijo izvajalcu v naši občini.

Pogosto vprašanje, ki si ga vsi, ki na območju Občine Podlehnik živimo, zastavljamo, je vprašanje, kdaj bo sprejet **občinski prostorski načrt?** Načrt z vsemi svojimi obveznimi sestavinami je v pripravi in bo potrjen predvidoma neke na polovici naslednjega leta, če ne bo večjih zapletov.

Cenjeni bralci Podlehniške žvegle, upam, da sem vam odgovoril na nekaj najpogostejše zastavljenih vprašanj. Da pa dogajanja v naši lokalni skupnosti ne bi bile neznanca, sem za posamezna vprašanja, kritike in pobude dosegljiv na elektronskem naslovu podlehnik.zupan@email.si ali zupan@podlehnik.si, s tem da prvega bolj pridno prebiram. Na telefon me ni ravno težko dobiti, če je že kaj nujnega, **ob sredah popoldan pa sem skoraj vedno na sedežu občine dosegljiv občanom.** V maju načrtujem tudi Zbor občanov, za katerega boste prejeli pisna vabila.

Ob koncu bi vam želel izreči samo še čestitke ob dnevu upora proti okupatorju 27. aprila in 1. maju, mednarodnemu prazniku dela. Naj vam praznični dnevi minejo lepo.

VELIKI INTERVJU z ravnateljem Osnovne šole Podlehnik, asist. mag. Dejanom Kopoldom

Spoštovani gospod ravnatelj, kako **S**bi se lahko nekoliko obširneje predstavili bralcem Podlehniške zvege?

Sem Dejan Kopold, rojen leta 1973 v Mariboru, odraščal sem v Podlehniku v Halozah, ob pričetku osnovnošolskega izobraževanja pa smo se z družino preselili na Ptuj, kjer stanujem še danes. Obiskoval sem osnovno šolo Breg, srednjo šolo v Srednješolskem centru Ptuj, ves čas študija pa sem nekako preživljal v Mariboru, s krajšimi postanki v Ljubljani in Gradcu.

Morda še kdo ne ve, da ste vi naše gore list. Je torej nekaj v genih, kar vleče nazaj, tja, kjer se še ni ohladilo ognjišče Vaših starih staršev ...?

Res je, dejansko sem po eni strani staršev neposredno od tukaj, iz Podlehnika. Moji stari starši in tudi predniki so živeli tukaj v Podlehniku, v hiši, katera stoji še danes in zagotovo krasi eno izmed najlepših lokacij v Podlehniku. Hiša v kateri sem preživel skoraj šest otroških let, je hiša, ki je bila dolgo v družinski lasti in jo pozna praktično večina prebivalcev podlehniške občine, saj gre za aktualen lovski dom v Podlehniku.

Kje ste preživljali otroška leta in mladost? Ste medtem ohranjali stike s tukajšnjim okoljem?

Otroška leta sem preživel do šestega leta tukaj v Podlehniku, starša pa sta že tedaj vedela, da tukaj ne bosta mogla ostati, zato je takrat padla odločitev, da si bosta zgradila hišo v neposredni bližini Podlehnika, to je v zadnjem okrožju Ptujja, zelo blizu aktualne Občine Hajdina.

Stik s krajem pa je dejansko ostajal nenehno, saj je še dolgo časa tukaj prebivala moja babica Silva, tukaj so bili še moji prijatelji iz otroštva in še danes tukaj živi kar nekaj mojih bližnjih in daljnih sorodnikov. Prav tako mi vsake tolike še kak prebivalec pove za kakšno daljno sorodstvo med našo in njihovo družino, za katero jaz osebnostno dejansko več ne vem, saj te vezi segajo zame predeleč nazaj.

Kako je potekala Vaša izobrazbena

pot, posebej še Vaš Curriculum Universitatis Studiorum?

Po srednji šoli in pridobljeni izobrazbi elektrotehnika-elektronika me je pot postopoma zanesla in pripeljala v Maribor na tedanjo Pedagoško, sedanjio Filozofsko fakulteto. Področja družboslovja so mi zmeraj bila blizu, temu primerno odločitev za študijsko pot ni bila težka. Študiral sem nemški jezik ter nemško književnost. Bolj kot se je ta študij bližal koncu, bolj sem spoznaval, da se za učitelja z eno samo študijsko smerjo ne pišejo ravno rožnati časi. In tako je v meni zmeraj bolj dozorevala ideja o drugi študijski smeri, tokrat popolnoma naravoslovno naravnani smeri. Dejansko sem že pričel s službovanjem, ko sem se vpisal v Ljubljano na Fakulteto za matematiko in fiziko ter postopno doštudiral še mojo drugo študijsko ljubezen, to pa so razna področja računalništva in informatike.

Znani ste po študijski marljivosti, delavnosti in trmasti vztrajnosti, saj ste študirali na različnih strokovnih smereh?

To sicer sam težje ocenim, o tem bi lažje govorili ljudje, ki me obdajajo. Res pa je sicer, da pričete stvari poskušam z določeno mero vztrajnosti in miru tudi dokončati. Pa tudi neham ne zlepa ... Glede različnih študijskih smeri pa je tako, da je za človeka najbolje, da počne to, kar res rad počne. Življenjske in delovne težave te spremljajo povsod in zmeraj, zato je res velikega pomena, da se človek v svojem poslanstvu najde. Le tako zmore tudi najzahtevnejše naloge brez potrnosti in z elanom za nadaljnje življenjske podvige.

Ste se izobraževali tudi v tujini, bodisi formalno ali neformalno?

V času formalnega izobraževanja sem določen čas za potrebe študija preživel v tujini. Neformalno sem sicer tudi kar nekaj v tujini, vendar manj zaradi potrebe izobraževanja ...

Kdaj ste diplomirali, iz katerih študijskih smeri, in kaj je bilo potem?

Najprej sem diplomiral iz Nemškega jezika in književnosti, to je bilo februarja leta 2000 v Mariboru na Pedagoški fakulteti. Študij računalništva in informatike sem zaključil na Fakulteti za matematiko in fiziko v Ljubljani novembra 2002. Vendar me je pot peljala še dlje, nadaljeval sem z podiplomskim študijem iz nemškega jezika in študij zaključil marca 2006. Tedaj pa je nastopilo določeno obdobje »študijske utrujenosti« in nameraval sem malce počivati, vendar se je zgodil mesec avgust 2006, in življenje se je čez noč spremenilo.

Od kdaj službujete na Osnovni šoli Podlehnik?

V osnovni šoli Podlehnik sem od leta 1999. Takrat sem bil povabljen na razgovor k ravnatelju in pomočniku ravnatelja. Še danes se spominjam, kako je zadeva potekala pod budnim očesom tedanjega ravnatelja, gospoda Vekoslava Frica, in njegovega pomočnika, gospoda Antona Butolena.

Navedite nekaj realnih podatkov o učencih, zaposlenih, življenju na šoli in izven nje.

Aktualno število učencev na šoli je 128 in to je dejanski zgodovinski minimum OŠ Podlehnik. Svoj čas je šola obiskovalo mnogo večje število učencev, prav tako je šola Podlehnik imela še tri podružnice, to so bile OŠ Gruškovje, OŠ Rodni Vrh in OŠ Žetale. Ta zadnja je sedaj v aktualni Občini Žetale, prejšnji dve pa sta zaprti, prva celo niti kot stavba več ne obstaja. In zadnjih deset let je število učencev povsod po Sloveniji nenehno upadalo in tudi Podlehniku na tem področju žal ni bilo prizaneseno. Število učencev se je v zadnjih desetih letih nekako prepolovilo in danes smo tukaj, kjer smo. Veseli pa nas, da aktualne statistike rojstev kažejo ponovno postopno naraščanje.

Tako zaposleni kot tudi učenci s šolo seveda živimo in dihamo. Ena večjih posebnosti vaških šol je gotovo občutno večja mera domačnosti. Preprosto je mogoče veliko več postoriti za otroke, saj gre za veliko družino v kateri se vsi med seboj poznamo, se poskušamo spoštovati in upoštevati vsakega posameznika kot celoto. Tega v velikih šolah oz. velikih izobraževalnih centrih že zaradi same mase ni mogoče doseči.

Življenje na šoli pa je zmeraj živo in pestro, v krajih kot je Podlehnik pa je šola tudi izjemno povezana s krajem. Slabe tri tedne nazaj je, ko smo izpeleli zadnji skupni projekt – čiščenje okolice skupaj Občina, Turistično društvo in šola. Odziv v kraju je bil velik in predvsem pozitiven, zato bomo s takšnimi aktivnostmi nadaljevali in jih postopoma večali.

Osnovna šola je v našem okolju eden največjih delodajalcev ... Koliko je pravzaprav zaposlenih?

Šo kar držalo. Redno zaposlenih na šoli je 28, trenutno nas je zaradi nadomestne zaposlitve celo 29, prav tako pa imamo na šoli še 4 gostujoče učitelje. 11 zaposlenih prihaja neposredno iz kraja, ostali pa iz različnih koncev Podravske doline. Žal se tudi število zaposlenih zaradi upadanja števila otrok vsako leto manjša in vsak zaposlen pri nas na šoli je prisiljen opravljati več nalog oz. prevzeti odgovornost za več dejavnosti.

Kako ste se vklopili v novo okolje in kolektiv?

Vsak začetek je težak, kar posebej iz-

haja iz človeka kot socialnega bitja. Ni pomembno, koliko si mlad ali star, se vklopiti v nek nov kolektiv pomeni pričeti znova po pravilih, pisanih in nepisanih, ki v kolektivu veljajo. To še posebej razumejo ljudje, ki nekako opravljajo svoja dela in naloge v različnih kolektivih, kot npr. učitelji, ki predavajo na dveh šolah.

Z okoljem pa seveda nisem imel nobenih težav, saj sem ga do neke mere poznal, temeljiteje pa ga spoznavam še danes.

Kmalu po nastopu službe ste že opravljali tudi druga dela na šoli, ali to drži? Katere predmete ste poučevali? Kmalu po mojem pričetku delovanja je v Sloveniji nastopil čas informacijskih sprememb, ki so se še kako poznali pri delu in vodenju šole. In ker je bil pomočnik ravnatelja v odhajanju, je nastala določena vrzel, ki jo je bilo potrebno zapolniti.

Poučeval pa sem vsa leta nemški jezik in računalništvo. Slednjega v majhni meri predavam še danes.

Nekdanji ravnatelj, g. Fric, Vam je zelo zaupal, bili ste tako rekoč njegov 'tih' pomočnik oziroma namestnik ravnatelja, kajne?

Šola je z izgubo števila učencev izgubila tudi pravico do uradnega pomočnika ravnatelja. Pomočnika imajo namreč le večje šole. Uradni pomočnik je bil gospod Butolen, ki pa je takrat OŠ Podlehnik zapuščal. In nekatera dela je pač bilo potrebno opravljati naprej. Glede zaupanja pa ponovno sam težko sodim, če mi je, sem mu za to seveda izjemno hvaležen.

Ob nastanku Občine Podlehnik so Vam, kot marljivemu novincu takoj naložili nove zadolžitve in številne tehnične naloge, ali je to res?

Tudi po nastanku nove Občine Podlehnik so se pojavljale podobne težave kot v šoli. Občino se upravlja popolnoma elektronsko in pomoč informatika je bila tudi tam na mestu.

Ob vsem tem napornem delu ste nadaljevali s podiplomskim študijem ... Kdaj ste ga zaključili?

Če se človek odloči študirati še po diplomu, ne da mu je ta diploma neposredno službeno potrebna, potem skoraj gotovo lahko trdimo oz. govorimo, da študira in se izpopolnjuje zase, iz lastne potrebe in želje. Vsaj pri meni je bilo tako. Jasno pa je, da večja izobrazba odpira tudi več vrat ... Magistriral sem 8. marca 2006 leta.

Za povrh vsega tega ste bili povabljeni kot predavatelj k sodelovanju na sedanjo Filozofsko fakulteto Maribor, kjer ste bili habilitirani v naziv asistenta ...

Leta 2002, ko sem podiplomski študij

pričel, je Pedagoška fakulteta ravno prenavljala svoje študijske programe. Pjavili so se predmeti, ki so bili kombinacija jezikoslovnih in računalniških znanj. Povabili so me k sodelovanju, preden pa sem lahko pričel, pa sem glede na merila, ki veljajo za vse univerzitetne predavatelje, moral izpolniti določene kriterije.

Le te sem izpolnil in že 6 let sem nosilec univerzitetnega naziva Asistent.

Medtem je prišlo do drastičnih in nenadnih sprememb v tukajšnji šoli. Kaj je to pomenilo za Vas?

Kot že prej omenjeno, ravno sem zaključil podiplomski študij, nameraval malce »mirno delati« in si odpočiti od vsega, več časa posvečati hčerki, vendar so me dogodki usode dohiteli in vse je bilo čez noč drugače. Zame je to najprej pomenilo obilo neprespanih noči, prepletenih z zelo veliko skrbi ... Ni namreč lahko čez noč prevzeti odgovornost za šolo, zaposlene, in otroke, ki tukaj so in si zaslužijo le najboljše ...

Znano je, da je šola ob prevzemu funkcije vršilca dolžnosti ravnatelja tukajšnje osnovne šole v letu 2006/2007 izkazovala številne preečre potrebe po takojšnjem in hitrem ukrepanju.

Kako ste se kot eden najmlajših ravnateljev na Slovenskem sploh znašli v tem Babilonu dogodkov, potreb, želja in različnih interesov?

Poskušal sem pričeti s temeljito, izčrpno in natančno analizo stanja. Ta je potrebovala svoj čas, ki je bil prav tako nujen za spremembe v mišljenjih in navadah ljudi. Določeni ljudje so za spremembe, drugi pa morda ne. Sledile so majhne in postopne spremembe v šoli, katere so in bodo ostale v teku. Mislim, da so to otroci in njihovi starši tudi opazili. Seveda pa brez pomoči in močne podpore lokalne skupnosti marsikdaj ne bi šlo tako gladko, zato se morda na tem mestu tudi zahvala vsem odgovornim na Občini Podlehnik. Da pa je potreb in želja izjemno veliko, pa ni nobena skrivnost. Delovanje šole je namreč večpartitni sistem, sestavljen iz interesov otrok, njihovih staršev, zaposlenih na šoli, vodstva šole in seveda lokalne skupnosti ter kraja samega. Otroci si zaslužijo najboljše oskrbo, varovanje, vzgojo in seveda kvalitetno izobrazbo. Starši te stvari seveda upravičeno pričakujejo. Zaposleni želijo in potrebujejo dobro in lepo delovno okolje, kvalitetne učne pripomočke ter pomoč, razumevanje in podporo pri njihovem vsakdanjem delu, vodstvo šole si želi trden in močan kolektiv, katerega klima je dobra, saj le tako lahko vsi kvalitetno delujemo. Da o pričakovanih rezultatih učencev sploh ne govorimo. Potem pa je tu še lokalna skupnost, katera upravičeno bdi nad nami, da smo varčen uporabnik proračunskih sredstev ter da so rezultati delovanja dobri. Pri šo-

lah na vaseh pa je potrebno upoštevati še komponento kraja, saj je šola praktično največje kulturno in športno središče kraja. In uspešno shajanje med vsemi temi mlinskimi kamni včasih ni prav lahko ...

V letu 2007 je bil objavljen redni razpis za ravnatelja Osnovne šole Podlehnik. Kaj nam lahko poveste o tem?

Po enem letu opravljanja funkcije vršilca dolžnosti je bil Svet zavoda OŠ Podlehnik dolžan izpeljati razpis za rednega ravnatelja šole. Seveda bi se lahko tudi nadalje odločili za vršilca dolžnosti, vendar se niso. Izmed dveh prijavljenih kandidatov sem bil izbran za ravnatelja šole Podlehnik. Za izkazano zaupanje se vsem skupaj tudi tukaj najlepše zahvaljujem.

Z imenovanjem za ravnatelja ste, ne glede na vse to, kar ste počeli že prej, šele morali krepko zavihati rokave, in to dobesedno, na številnih področjih (pedagoškem, organizacijskem, obnova prostorov ...)

Res je. Tako organizacijsko kakor tudi pedagoško smo veliko spremenili. Na šoli smo v lanskem letu zelo veliko delali na t.i. razširjenem programu življenja in dela šole, vpeljali več šol v naravi, dodali plavalni tečaj v četrtem razredu.

Prostori pa so zgodba zase ... Šola je pač stara okoli 37 let in temu primerno je potrebno v njej marsikaj postoriti. V lanskem letu smo prenovili tajništvo, zbornico in prostore šolske svetovalne službe. V letošnjem letu smo obnovili kabinet za učence s posebnimi potrebami in ravnateljstvo, pred nami je še prenova računovodstva in arhivskega prostora.

Nato sledijo posamezne učilnice, seveda glede na prioriteto nujnosti. Prav tako delamo na idejnem načrtu spremembe šolske avle. Planiramo lep razstavni prostor, oglasni prostor, vodni avtomat s toplo in hladno vodo ...

Nekaj pa Vam je vseeno bilo položeno pred noge, to je nova športna dvorana. Kako se znajdete 'med dvema ognjema', mislim med interesi Občine Podlehnik in Ministrstva za šolstvo, ko Vam vsak od navedenih hoče na tanko rezati kruh?

Športna dvorana oz. večnamenska dvorana je pa res zgodba zase. Je občutno predimenzionirana glede na potrebe šolskega procesa. Dejansko šoli pripada le 26 % te dvorane in temu primerno prejemamo tudi sredstva iz Ministrstva za šolstvo in šport le za ta del dvorane. Ostalo pa žal zapade pod okrilje lokalne skupnosti oz. naše iznajdljivosti. Tudi vzdrževanje tega dela objekta je izjemno drago, vendar ta del skrbi predvsem gospoda župana ...

Kako bi kot 'menadžer' na kratko predstavili perspektive podjetja, ki ga upravljate? Kako pa perspekti-

ve pedagoškega procesa jutrišnjega dne?

Določeni segmenti šol v Sloveniji so dejansko popolnoma podjetno naravnani. Tako vsako leto izvajamo javne razpise pri izbiri dobaviteljev učbeniškega sklada, šolske prehrane, zelo natančno ločeno glede na tip hrane, izbiri ponudnikov kurilnega olja ... Pri prehrani imamo tako kar pet različnih dobaviteljev ...

Perspektiva pedagoškega procesa jutrišnjega dne pa je in bo, kot zmeraj, temelječa na mladem rodu. Res je, da se spreminjajo učne vsebine, prilagojene sodobnim trendom in času, kljub temu pa je največji poudarek na tem, da se otroke pripravi na vseživljenjsko učenje. Naučiti se morajo, da se bodo zaradi različnih potreb sodobnega časa morali nenehno prilagajati novim izzivom, le te pa bodo dosegli z vseživljenjskim učenjem.

Predstavite nam, prosim, tudi sodelovanje šole s starši, z okoljem in drugimi kraji po Sloveniji.

Sodelovanja s starši je, po našem mnenju, veliko. Šola organizira ne le redne mesečne govorilne ure za starše, pač pa imajo starši naših otrok naše učitelje na voljo tudi vsak teden na redni pogovorni uri učitelja, potem organiziramo najmanj dva skupna roditeljska sestanka za starše na šolsko leto. Seveda pa se mora šola tudi predstaviti s svojimi dosežki in znanji navzven. Okolje zanima, kaj se v šoli počne. In ravno zato organiziramo za vse večje praznike in dogodke tudi nastope in program za starše, žene, mame ... Kadarkoli je le mogoče, sodelujemo z društvi v kraju pri kakšnih njihovih aktivnostih. Prav tako pa smo ravno v mesecu aprilu za starše organizirali izjemno odmevno predavanje strokovnjaka iz Kriminalističnega urada Policijske postaje Maribor, ki je predaval na zmeraj perečo tematiko drog, imel s seboj »droge na ogled in otip«, vendar je predavanje žal bilo izjemno slabo obiskano. Iz tega je morda razvidno, da imamo celo kakšno stvar za starše preveč in da niso pripravljene toliko časa prihajati v šolo. Lahko pa se seveda tudi motim.

Tudi sodelovanje z drugimi kraji po Sloveniji je zelo intenzivno, saj se srečujemo ravnateljki številnih šol širom po Sloveniji in izmenjujemo izkušnje, težave, se strokovno izpopolnjujemo ... Ravno iz tega razloga smo v mesecu marcu imeli tukaj pri nas, v šoli, v Podlehniku, v gosteh 20 ravnateljic in ravnateljev iz vse Slovenije. En cel dan smo preživeli skupaj in delovali na strokovnem področju ravnateljev, seveda pa smo jim predstavili tudi ta prelepi kraj ...

Bo tukajšnja jutrišnja šola še vedno šola zelene table, bele krede, ciklostil razmnoževalnih strojev, s pridihom vaške razvojne zaostalosti ...?

Jutrišnja šola bo še zmeraj zagotovo šola zelene table in bele krede, res pa

je, da tudi te zelene table vse bolj nadomeščajo bele magnetne table z barvnimi pisali. Tudi ciklostil razmnoževalni stroj smo že odkrili v šolskem arhivu, vendar je že desetletja upokojen. O vaški razvojni zaostalosti pa nikakor ne moremo govoriti. Če smo kdaj lahko, sedaj o tem že lep čas ne moremo več. Šolski program je po vsej državi enak, učenci tukaj poslušajo popolnoma enake vsebine, kot jih poslušajo učenci, doma iz centra Ljubljane. In če Vam zaupam, se večina učiteljic in učiteljev, ki pridejo k nam na šolo, le s težavo vrača v kakšne velike mestne šole. Tukaj vseeno delujemo z enim mirom in harmonijo, ki je v mestih ni. Največja slabost oz. težava kraja je pa seveda v ponudbi dodatnih kulturnih, glasbenih, plesnih, športnih in ostalih dejavnosti, ki se večinoma ponujajo le v urbanih mestnih središčih.

Kakšen moto bi si Vi izbrali in ga izobesili na vohu v to šolo, z namenom, da bi pomenil 'polet' vsem zaposlenim, posebej še učiteljem, hkrati pa ponos vsem učencem, staršem in tudi drugim občanom?

Morda pa bi to bila naša vizija šole, katero smo letos prvič uporabili in jo zapisali v Letni delovni načrt šole in jo predstavili tudi Svetu staršem in Svetu zavoda naše šole. Glasi pa se takole:

»V vizijo naše šole smo vključili željo, da bi bila naša šola vsako leto boljša šola, da bi se število porazov naših učencev in s tem nas zaposlenih vse manjšalo, da bi naši učenci ob zaključku osnovnošolskega izobraževanja zelo dobro vedeli, v čem so zares dobri ter kakšne sposobnosti in talente imajo.« S tem bi jim dali popotnico, da bodo lahko postali, karkoli bi si želeli ...

Če bi nam to uspelo, smo lahko gotovi, da se bodo naši učenci nekoč z veseljem spominjali svoje prve šole in trdno stali za dejstvom, od kod izvirajo ...

Kaj bo po Vašem mnenju v bodoče potrebno storiti v smeri odmevnejše prepoznavnosti Osnovne šole Podlehnik, tako v domačem okolju kot tudi v širšem nacionalnem in morda mednarodnem kontekstu?

Zagotovo delati na naših otrocih in učiteljih, da bodo dosegali čim večje uspehe, ki bodo sami po sebi odmevni, se redno vključevati v projekte, tako na lokalni kot na nacionalni ravni, se povezovati s šolami in to ne le temi, ki so v neposredni bližini, morda pa se tudi povezovati z univerzo in njeno prenovo neposredno izvajati v praksi.

Čeni gospod ravnatelj, v imenu bralcev Podlehniške žvegle se Vam zahvaljujem za prijetno kramljanje in želim mnogo uspeha tudi pri nadaljnjem delu.

Pogovor pripravil in vodil: mag. Ivo BAN

Javna e-točka v Osnovni šoli Podlehnik

Občinska uprava Občine Podlehnik,
Miran Krajnc

Spoštovane občanke in spoštovani občani Podlehnik!

Gotovo ste se že večkrat spraševali, kje lahko pridobimo določeno informacijo, kako lahko brezplačno uporabimo računalnik, kje se lahko brezplačno povežemo v svetovni splet imenovan internet.

Na vsa vaša vprašanja lahko odgovorimo z enostavnim odgovorom: **Javne e-točke v Osnovni šoli Podlehnik.**

Kaj sploh so Javne e-točke v Osnovni šoli Podlehnik.

To je informacijski sistem, ki ga je postavila Občina Podlehnik v avli Osnovne šole Podlehnik. Projekt je sofinanciralo Ministrstvo za gospodarstvo Republike Slovenije v višini 80 % celotne vrednosti z namenom pospeševanja rabe svetovnega spleta ter računal-

niških orodij in tehnologij za podporo vsesplošnemu razvoju državljanov Republike Slovenije. Občina Podlehnik pa je zagotovila ostalih 20 % potrebnih sredstev in s tem sprejela izziv in postavila Javne e-točke v Osnovni šoli Podlehnik. Stalni dostop do svetovnega spleta pasovne širine 10 Mbit/s je zakupljen za dve leti.

Kaj je namen Javnih e-točk v Osnovni šoli Podlehnik?

Namen je omogočiti vsem občanom in obiskovalcem brezplačen dostop do svetovnega spleta. Dostop bo časovno omejen za posameznega uporabnika, ker Javne e-točke niso namenjene konkuriranju internetnim ponudnikom na trgu, ampak želijo omogočiti dostop do svetovnega spleta prav vsem zainteresiranim občanom in tudi obiskovalcem naše občine.

Kaj omogočajo Javne e-točke v Osnovni šoli Podlehnik?

Omogočajo brezplačen dostop do svetovnega spleta občanom Občine Podlehnik in tudi vsem obiskovalcem na dva načina.

Prvi način. Vsak zainteresirani posameznik lahko uporabi Javne e-točke;

1. V prostorih **Osnovne šole Podlehnik**, kjer ga čaka računalniško mesto, ki je povezano v svetovni splet in je na voljo v času odprtja prostorov šole. Dostop do njega je mogoč od ponedeljka do petka, od 7.00 ure do 20.00 ure, razen v času počitnic.

2. **Drugi način** za dostop do interneta je brezžični WiFi dostop. Vsi računalniki z ustrezno WiFi antensko opremo se lahko povežejo na svetovni splet preko WiFi mreže Javne e-točke. Postopek povezave je sledeč:

- vklopimo računalnik
- zaženemo program ...

V ta namen je na **Osnovni šoli Podlehnik** postavljena antensko mesto.

Potrebno WiFi opremo za brezžični dostop do svetovnega spleta imajo serijsko vgrajeno vsi prenosni računalniki; ostalim računalnikom jo je mogoče enostavno vgraditi. Z običajno opremo je domet WiFi cca 300 m ob pogojih optične vidljivosti in lepega vremena. Padavine lahko ta doseg še zmanjšajo.

Doseg brezžičnega dostopa se poveča z vgradnjo posebne opreme, ki omogoča ob idealnih pogojih doseg do 1000 metrov. Za nemoteno delovanje mora biti zagotovljena optična vidljivost do posameznega antenskega mesta. V času padavin je lahko dostop moten.

Sežiganje komunalnih odpadkov je prepovedano

Mag. Olga FEKONJA,
komunalna inšpektorica

Temeljno načelo varovanja okolja je usklajevanje vseh dejavnosti na sonaravnih in v prihodnost obrnjenih osnovah.

Pred nami je pomlad, čas čiščenja zelenic, okolice hiš in vrtov. To skrbno delo nekatero spremlja tudi škodljiva razvada – sežiganje na prostem.

Dolžnost lokalnega komunalnega inšpektorja je, da javnost v smislu osveščanja preko medijev opozarja na določila predpisov ter jih seznanja o

preventivnih ukrepih in posledicah kršitev predpisov. Tokrat gre za globalni ekološki problem, v katerega spada tudi sežiganje.

Sežiganje vseh vrst komunalnih odpadkov (papir, karton, plastika, tekstil, pohištvo ...), ki zajemajo tudi zeleni vrtni odpad z zelenic (odpadne veje, trava, listje), je po občinskem predpisu **popolnoma prepovedano**. Nadzor izvaja občinska komunalna inšpekcija.

Prav tako pa je v skladu z republiko zakonodajo **prepovedano** sežiganje ostankov s kmetijskih površin in gozdov,

oziroma je dopustno samo izjemoma pod strogimi **natančno določenimi pogoji**, in sicer:

- kurišče mora biti obdano z negorljivim materialom,
- v prostoru okrog kurišča ne sme biti gorljivih snovi,
- kurišče mora biti oddaljeno vsaj 50 m od gozda in vsaj 100 m od pomembnih prometnih poti, večjih naselij in objektov, kjer se izdelujejo, predelujejo ali skladiščijo vnetljive ali nevarne snovi,
- kurišče mora biti zavarovano in nadzorovano ves čas kurjenja ali sežiganja,
- po končanem kurjenju ali sežiganju se mora ogenj

pogasiti ter pokriti kurišče z negorljivim materialom,

- kurjenje, sežiganje ali uporabo odprtega ognja je potrebno prekiniti v primeru, ko je povprečna hitrost vetra večja od 6 m/s ali ob sunkih vetra, ki so močnejši od 10 m/s,
- ne sme se uporabljati gorljivih tekočin ali materialov, ki pri gorenju razvijejo močan dim ali strupene pline oziroma so kako drugače škodljivi za okolje.

Izvajanje slednjega neposredno nadzoruje Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, če pa komunalni inšpektor ugotovi

nespoštovanje zgoraj navedenih določil, je dolžan narediti zapisnik in zadevo odstopiti pristojnemu republiškemu inšpektorju.

Z odlokom so za nepravilno ravnanje predpisane tudi globe za prekrške. In sicer za fizično osebo, odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika 400,00 eurov, ter za pravno osebo 1.400,00 eurov.

Globo je mogoče izreči le v prekrškovnem postopku, ki ga izvede komunalna inšpektorica. Postopek se lahko uvede na podlagi ugotovitev inšpektorice, lahko pa tudi na podlagi obvestil občanov. Obvestila občanov so vedno pogosteje podlaga za izvedbo

inšpekcijskega postopka, ker se občanom ni več potrebno bati, da so bo izvedelo, kdo je inšpektorju posredoval podatke. Po Zakonu o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list Republike Slovenije, št. 43/07) je inšpektor dolžan varovati tajnost vira prijave in vira drugih informacij, na podlagi katerih opravlja inšpekcijski nadzor.

Občani, ki so vključeni v redni mesečni odvoz odpadkov, lahko komunalne odpadke, vključno z odpadki iz vrtov in zelenic, brezplačno oddajo v ZBIRNEM CENTRU RAVNANJA Z ODPADKI GAJKE, vsak delovni dan od 8. do 17. ure in ob sobotah od 8. do 14. ure (zimski čas) ali od 8. do 20. ure in ob sobotah od 8. do 14. ure (letni čas).

Komunalna inšpekcija redno preverja in ugotavlja, kateri občani sežigajo komunalne odpadke na prostem in če ugotovi prekršek, takoj na kraju prekrška, izda in vroči kršitelju plačilni nalog z globo.

Naprošamo pa tudi vse občane, da komunalno inšpekcijo obveščajo o primerih sežiganja odpadkov na prostem. Prijavo lahko sporoči vsakdo komunalni inšpekciji na Skupno občinsko upravo, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, na telefonsko številko: 748 29 63 ali 748 29 96.

V kolikor želimo našim otrokom in vnukom omogočiti nadaljnje življenje na zemlji vsaj v enaki ali celo boljši kvaliteti od današnje, mo-

ramo spremeniti naš odnos do narave, predvsem s spremembo miselnosti in posledično temu spremeniti način ravnanja in na(raz)vade.

Prometna varnost v Podravju

Mag. Ivo BAN, predsednik SPV
Foto: I. Ban, 24. 4. 2008

Ministrstvo za promet, Direktorat za promet v Ljubljani, nas je vse državljanke v letošnjem letu že večkrat preko javnih medijev obveščal(o) o tem, da je stanje glede prometne varnosti najslabše prav v Podravju in Pomurju. Število žrtev z najhujšimi posledicami je na našem registrskem območju v letu 2007 presegalo nacionalna pričakovanja za več kot 70 % v negativni smeri. Opaziti je, da se tak trend nadaljuje tudi v letu 2008. V lanskem letu smo imeli dve smrtni žrtvi žal tudi na območju naše občine, kar nas glede na število prebivalcev uvršča na črno listo prometno nevarnih območij.

Tisti, ki delamo v tem mandatu za dobrobit naših občanov,

se zavedamo, da boljše cestne povezave, večja preglednost, kakovostnejša gradnja le teh lahko v bodoče bistveno doprinesejo k večji skupni varnosti. V tej smeri je bilo v lanskem letu iz občinskega proračuna porabljenih precej sredstev. Toda tudi vsi tisti, ki občinske in druge ceste vsakodnevno uporabljamo, se moramo kot udeleženci v prometu zavedati svoje odgovornosti, ne glede na to, ali smo pešci, kolesarji, motoristi, vozniki osebnih avtomobilov ali samo upravljalci delovnih strojev. Eden do drugega moramo biti maksimalno uvideni, še zlasti na vseh tistih delih, kjer je potencialna možnost nevarnosti bistveno večja (naselja, šolske poti, prehodi za pešce, krožna križišča, bližine šol, vrtcev, upravnih zgradb, trgovin ...) Na območju Upravne enote Ptuj oz. vseh 16 občin s tega

območja se občinski SPV povezujejo preko SPV Mestne občine Ptuj v koordinacijsko telo, ki mu predseduje g. Franc Kozel, univ. dipl. prav. V okviru te koordinacije sta letno organizirani vsaj dve skupni seji predsednikov vseh omenjenih SPV. Na letošnji 1. seji, ki je potekala 5. marca, smo sprejeli nekaj sklepov o

skupnih akcijah, vse v smeri pospeševanja preventivnih vzgojnih dejavnosti na občinskem nivoju. Tako se je tudi SPV Občine Podlehnik vključil v načrtovanje dodatnih skupnih projektov, ki bi naj delno potekali tudi na območju naše občine, sredstva za izvedbo pa bodo zagotovljena iz državnega proračuna.

Rumena rutica pomaga varovati naše najdragocenejšo zaklado
Učenci 1. razreda devetletke na pohodu na Gorco

Komisija za prostorsko planiranje, infrastrukturo in gospodarjenje z nepremičninami

Mag. Sebastian TOPLAK,
predsednik komisije za prostor-
sko planiranje, infrastrukturo in
gospodarjenje z nepremičninami

Kanalizacija

V mesecu aprilu se je uspešno zaključila izgradnja kanalizacije v zaselku Podlehnik nad šolo, s čimer smo v občini dobili prvi, v celoti delujoči komunalni vod, ki je namenjen individualnim gospodinjstvom. V občini smo se ves čas trudili, da območje, na katerem je bila načrtovana izgradnja kanalizacije, čim bolj celostno uredimo. K tej odločitvi sta nas privedla predvsem dva razloga, in sicer doseči čim večjo:

- funkcionalnost in
- ekonomičnost investicije.

Potrebno se je namreč zavedati, da predstavlja izgradnja kanalizacije zelo obsežen poseg v prostor, ki ga je smotrno, in tudi racionalno, obravnavati skupaj z drugimi vodi, kot so vodovod, elektrika in meteorne vode. Še posebej to velja na območjih, kjer so omenjeni vodi že dotrajani oz. več ne ustrezajo trenutnim potrebam, (so pod-dimenzionirani) in s tem že danes več ne služijo svojemu namenu. S celostnim pristopom se namreč izognemo kasnejšim večkratnim posegom v prostor in predvsem v cestno telo (rezanje asfalta in kasnejšo krpanje). Ti posegi so dražji, vedno znova ovirajo promet in so za prebivalce lahko zelo moteči.

Celostni pristop se izplača tudi s finančnega vidika, saj bi posamezne investicije, ki bi jih bilo slej ali prej tako nujno izvesti, stale zagotovo veliko več, kot so sedaj, ko smo jih združili in so odpadli večkratni posegi v asfaltno plast, premiki gradbene mehanizacije, ipd.

Žal predhodno izdelana projektna dokumentacija ni vključevala celostnega pristopa in v določenih delih tudi ni upoštevala dejanskega stanja na terenu, kar je pri izvedbi povzročilo kar precej skrbi in preglavic. Na koncu so bili vsi problemi v glavnem uspešno odpravljeni, kar je v precejšnji meri mogoče pripisati dobremu in predvsem razumnemu sodelovanju med občinskim vodstvom, stanovalci in izvajalci del.

Tehnični podatki investicije:

- Skupna dolžina kanalizacije: 637 m
- Zgrajeno 23 revizijskih jaškov
- Zgrajeno eno prečrpališče
- V zemljo položenih cca. 250 m elektroinstalacij
- Položenih je bilo 435 m vodovodnih cevi (obnova vodovoda)
- Asfaltirane cca. 430 m ceste
- Izvajalec: Nizke gradnje Ptuj

Ceste

Umestitev projekta »Ureditev cest v Občini Podlehnik« v Območni razvojni program Spodnje Podravje 2007 - 2013

V mesecu aprilu smo uspeli projekt »Ureditev cest v Občini Podlehnik« umestiti v Območni razvojni program Spodnje Podravje 2007 - 2013 (v nadaljevanju ORP). ORP je temeljni programski dokument območnega razvojnega partnerstva, ki opredeljuje razvojne prednosti območja, določa razvojne prioritete in vsebuje finančno ovrednotene programe spodbujanja razvoja regije. Vključen je v Regionalni razvojni program razvojne regije Podravje.

Finančni podatki investicije¹:

Vrednost investicije:	
• Pogodbena vrednost	216.809,28 €
• Trenutna vrednost IV. začasne situacija	197.433,09 €
Dodatna dela :	
• Zamenjava vodovoda	
o Skupna vrednost del	38.914,72 €
o Od tega obveznost Občine	16.214,46 €
• Javna razsvetljava	
o Vrednost po predračunu	14.852,66 €
o Do 15. 04. 2008 plačano	13.724,90 €
• Polaganje električne napeljave v zemljo – izvedel Elektro. Občina je pokrila stroške priklopa prečrpališča, prevezavo obstoječe napeljave na nov sistem in izvedbo dveh podbojev ceste.	2.389,74 €
Zbrana sredstva :	
• Okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda (sredstva zbrana iz leta 2005, 2006 in 2007).	129.681,13 €
• Zbrana sredstva občanov iz naslova priklopa na kanalizacijo 18 priključkov	
o Po pogodbah skupaj	8.150,00 €
o Do 15. 04. 2008 plačano	7.700,00 €
• Natančna sredstva iz občinskega proračuna (razlika do obračunske vrednosti) bodo znana po finančnem obračunu zaključenih in predanih del investitorju.	

¹ Finančni podatki pridobljeni iz računovodstva.

Skupna vrednost projekta »Ureditev cest v Občini Podlehnik« znaša 1.032.454,00 EUR od tega znaša delež sofinanciranja s strani Občine 35 %. Občina bo tako v naslednjih treh letih iz ORP-ja pridobila sredstva v višini 674.712,00 EUR.

Prijava na razpis »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško«

V preteklem mesecu smo se s projektom »Modernizacija in rekonstrukcija cest na območju naselja Ložin« prav tako prijavi na drugi javni razpis za prednostno usmeritev »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško«, v okviru krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007 - 2013, razvojne prioritete »Razvoj regij« (Ur. list RS, št. 18/08). V primeru odo-

bitve projekta bi znašal delež sofinanciranja skoraj 100 % (85 % iz evropskih virov in nekoliko manj kot 15 % iz državnih virov). Iz občinskih sredstev bi tako bilo potrebno pokriti le razliko do 15 % in vrednost davka na dodano vrednost.

Rezultati razpisa bodo znani v naslednjih dveh mesecih, ključni kriterij za izbor bi naj predstavljalo število gospodinjstev, do katerih dostop ni možen izključno s slovenske strani, in so stanovalci primorani dnevno prečkati državno oz. Schengensko mejo.

Iz razloga prijave na razpis smo tudi začasno ustavili obnovitvena dela na teh odsekih cest, ki so predmet prijave (ceste na območju Ložin), saj v primeru odobritve projekta ni mogoče

uveljavljati stroškov za nazaj.

Obnova makadamskih cest

V mesecu aprilu se zaključuje, že lansko jesen začeti cikel temeljite obnove makadamskih cest na območju občine. V okviru obnove smo na posameznih odsekih cest nasuli kvalitetni drobljenec, na najbolj kritičnih delih pa uredili tudi odvodnjavanje (izkop jarkov,

škarpiranje brežin in izvedba prepustov). Na vseh odsekih, ki so bili deležni obnove, je predvideno tudi valjanje nasutega materiala. Zaradi neugodnih vremenskih razmer valjanja do sedaj v glavnem še ni bilo mogoče opraviti, zato ga načrtujemo v prihodnjih tednih.

Uvodni cikel obnove makadamskih cest je zajemal posamezne odseke cest v naseljih

Gorca, Dežno pri Podlehniku, Rodni Vrh, Strajna, Sedlašek, Zg. Gruškovje in Podlehnik. Na makadamske ceste je bilo pripeljanih in nasutih 1100 m³ kvalitetnega drobljenca.

V občini smo s ciljem čim obsežnejše in hitreje obnove makadamskih cest pričeli tudi z izvajanjem projektov, ki jih lastniki zemljišč, vzdolž katerih poteka posamezni odsek ceste, delno sofinancirajo.

Načrtovana dinamika pridobivanja sredstev iz ORP:

2008	2009	2010	Skupaj
134.039,00 €	403.768,00 €	136.905,00 €	674.712,00 €

Sanacija ceste Gorca – Dežno (smer Občina Videm), za katero so krajanji zagotovili 50 % sofinanciranje (Foto: S. Toplak)

Zaključna gradbena dela – asfaltiranje obrabno-zaporne plasti v mesecu aprilu (Avtor M. Krajnc)

Razvojne cone v Občini Podlehnik

Mag. Sebastian Toplak

Realizacija načrtovane avtoceste, ki bo v bližnji prihodnosti precej spremenila prostorsko podobo občine, predstavlja na eni strani veliko degradacijo prostora. Zaradi spremenjenih prometnih povezav in bistvenega izboljšanja dostopnosti pa pomeni na drugi strani izboljšanje možnosti za razvoj številnih dejavnosti v prostoru in s tem priložnost za napredek občine.

Nove prometne povezave pomenijo izboljšanje dostopnosti občinskega prostora v odnosu do ostalih območij Slovenije in širše, s tem pa se občina bolj približa tudi slovenskemu in evropskemu tržišču. Izboljšana prometna dostopnost je lokacijski dejavnik, ki je ključnega

pomena za razvoj številnih dejavnosti. Umeščanje tovrstnih dejavnosti oziroma lahko bi rekli tudi razvojnih območij ali con v občinski prostor pa lahko doprinese k zmanjšanju brezposelnosti v občini in ponuja možnosti za privabljanje novih investitorjev.

V zasnovi organizacije dejavnosti v prostoru, ki je določena v veljavnih prostorskih aktih občine, takšna razvojna območja niso opredeljena. Prav tako v konceptu in zasnovi razvoja infrastrukturnih omrežij ni ustrezno upoštevana načrtovana avtocesta, predvsem na odseku Draženci – Gruškovje.

Kot rečeno bo avtocesta zelo spremenila stanje v prostoru in posegla v obstoječo ter trenutno plansko načrtovano razmestitev dejavnosti v prostoru.

Občina lahko tem spremembam sledi pasivno in jih le »vzame na znanje«, lahko pa se problematike loti aktivno in skuša izkoristiti primerjalne prednosti, ki jih nova prometna povezava vsekakor ponuja.

V občini smo se odločili za drugo navedeno možnost. Dejstvo, da bo avtocesta približala občino širšemu prostoru in širši prostor občini, je treba im-

plementirati v razvojne odločitve občine, prav tako pa tudi v prostorske akte občine.

V ta namen smo pristopili k opredelitvi razvojnih con na območju občine. Temelj za opredelitev teh con bodo strokovne podlage, ki so pravkar v izdelavi in bodo iz strokovnega vidika podale možne lokacije oz. območja bodočih razvojnih con v Občini Podlehnik.

Razvojni program podeželja za Haloze 2007-2013

Za LAS Haloze – Halo Cirkulane

Razvojni program podeželja za Haloze 2007 - 2013 temelji na izhodiščih uredb Evropske unije in uredb Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije. Celoten program temelji na nacionalnem nivoju, na tako imenovanih 4 oseh, ki zajemajo več kot 40 različnih ukrepov pomoči za kmetijska gospodarstva, občine, društva, podjetja na podeželju v Sloveniji, kamor seveda tudi spadajo Haloze.

Do danes so bili objavljeni že skoraj vsi predvideni razpisi, nekateri pa so že zaključeni. V večini primerov so javni razpisi s tega področja razpisani dokler se ne porabijo vsa denarna sredstva, ki so bila na voljo. Na območju Haloz je bila skoraj za vsak razpis izvedena informativna delavnica, na katerih so bili razpisi in pogoji sodelovanja tudi predstavljeni. Informativne delavnice je organiziralo Podeželsko razvojno jedro Halo, ki je član Združenja podežel-

skih razvojnih jeder Slovenije in ima tudi status upravljalca Lokalne akcijske skupine Haloze.

Lokalna akcijska skupina Haloze (v nadaljevanju LAS Haloze) je bila ustanovljena decembra 2006 v Žetalah. Člani LAS Haloze lahko postanejo vsi prebivalci, podjetja, društva, vaške skupnosti, ipd. na območju občin Zavrč, Cirkulane, Gorišnica, Videm, Majšperk, Podlehnik in Žetale. Član LAS Haloze postane, če želite biti obveščani o vseh aktivnostih LAS Haloze oziroma imate projektne predloge, ki bi ga želi sofinancirati s strani Razvojnega programa podeželja za Haloze 2007 - 2013. Članstvo ne pomeni nobene finančne obveznosti ali članarine.

V letu 2007 in prvih mesecih 2008 je bilo izvedenih 14 različnih izobraževanj, delavnic in sestankov v okviru Razvojnega programa podeželja za Haloze. Prav tako je bilo v letu 2007 oddanih 40 vlog na različne javne razpise, od tega je bilo odobrenih 55 %, 35 %

ni bilo odobrenih, za 10 % pa rezultati še niso znani. Rezultati odobrenih projektov v 2007 so: 9 e-točk z brezplačno uporabo interneta (Ministrstvo za gospodarstvo), tri turistična društva so izvedla prireditve (Slovenska turistična organizacija), dve društvi sta pridobili pomoč za izvajanje programa (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo), izvedenih je bilo več informativnih in izobraževalnih delavnic za različne ciljne skupine, v okviru izvedenih projektov se je v letu 2007 zaposlilo ali registriralo dejavnost 5 oseb, nastali pa so še drugi rezultati, ki jih ni moč točno izmeriti in so vsekakor

pozitivno vplivali na razvoj območja Haloz.

V letu 2008 smo na različne javne razpise oddali že 11 vlog, večina se navezuje na transnacionalna partnerstva, kar pomeni, da so partnerji projekta vsaj iz treh držav ali več. Trenutno je v pripravi še 15 vlog (Leonardo da Vinci, partnerji iz 4 držav, Norveški finančni mehanizmi, vključnih 5 občin in 7 društev, Čezmejno sodelovanje s Hrvaško, Razpis SVLR za južno mejo infrastruktura ...).

Najavljenih je precej novih razpisov, pripravljajo se precej skupnih projektov. Vabljeni v partnerstva.

Aero posnetek iz aprila 2008, avtorja Marka Maučiča

Obisk delegacije Ministrstva za obrambo v občini Podlehnik

Mag. Ivo BAN

13. februarja letos je bilo nekaj več kot 10 predstavnikov Ministrstva za obrambo Republike Slovenije (MORS) na delovnem in izobraževalnem obisku na Policijski postaji Podlehnik.

Po opravljenih obveznostih na tukajšnji PP, jih je v imenu Občine Podlehnik sprejel župan Marko Maučič. Člani MORS-a so se skupaj s ko-

mandirjem PP Podlehnik, pomočnikom komandirja g. Pernatom in podžupanom Občine Podlehnik, mag. Ivom Banom, podali na krožno pot po hribovitih predelih naše občine. Z vozili so se zapeljali do Kozminc, nato proti Strajni in v smeri proti Rodnemu Vrhu. Tam sta udeležence v prijetnem ambientu haloško-idilične kmečke domačnosti, ob zakurjeni kmečki peči in pristnih lokalnih dobrotah, pogostila domačina Bojan in Milena Beloglavec iz Rodnega Vrha 31. Po večurnem ne-

pozabnem druženju so se vsi muzejske hiše, vrnili v Podlehnik, preko Gorce in mimo

Gozd in gozdarstvo na območju občine Podlehnik

Igor Kopše, Vaš revirni gozdar

Občina Podlehnik po gozdnosti spada med srednje gozdnate občine v Sloveniji in je z dobrimi 49 % gozdnosti nekoliko pod nacionalnim povprečjem (gozdnost v Sloveniji je 58 %). Gozd je v Halozah tako rekoč vseprisoten. Porašča pretežno severna pobočja, v odročnih in težko dostopnih terenih tudi druge za kmetijstvo manj primerne terene. In se širi. V zadnjih treh desetletjih s hitrostjo 1 % na vsaka 4 leta. Vendar ne povsod enako hitro. Zaraščanje je še posebej izrazito v hribovitem in slabše dostopnem zaledju občine, to je na območju Gruškovja, Ložin, Sedlaška, Gorce in Dežnega. V kolikor prihodnost ne bo prinesla bistvenih sprememb v kmetijski rabi in obdelavi drugih zemljišč, se bo delež gozda v prihodnosti še povečeval.

Površina občine Podlehnik znaša 4.598 ha, gozd jih porašča 2.261 ha. Slabih 1.600 ha oz. 71 % jih je v zasebni lasti, dobrih 500 ha oz. 23 % v državni, 145 ha oz. 6 % v cerkveni in 7 ha ali 0,3 % jih je v občinski lasti. V povprečju na

vsakem hektarju Podlehniškega gozda zraste približno 7 m³ lesa na leto. Letno torej priraste skupno okoli 16.000 m³ lesa. Z gozdnogospodarskimi načrti (v nadaljevanju GGN), ki jih na 10 let pripravljamo gozdarji, sprejme pa minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, je predpisana najvišja možna količina lesa za posek. Le ta je v skladu z državnim programom razvoja gozdov omejen na okoli 70 % prirastka. Z zadnjim GGN, ki na območju Podlehnikarjevega od leta 2005 - 2014, znaša najvišji možni posek 101.500 m³ lesa, kar pomeni 10.150 m³/leto. Dovoljen nam je torej posekati nekaj manj kot pa dejansko priraste. In koliko na območju občine dejansko sekamo? Po uradnih evidencah krajevne enote Ptuj Zavoda za gozdove se je dejanska sečnja lesa v Podlehniških gozdovih med leti 1997 in 2002 gibala okrog 4000 m³/leto, torej komaj kakšnih 40% tiste zgornje najvišje možne količine lesa dovoljene z gozdnogospodarskim načrtom. Po letu 2002 pa se sečnja, na račun dragih fosilnih goriv, postopoma povečuje vse do rekordnih 7800 m³ v letu 2006. V letu 2007 je bila sečnja nižja najverjetneje zaradi mile zime 06/07 in znaša vsega 5900 m³. In kaj nam podatki o dejanskem izkoriščanju gozdov na območju občine Podlehnik povedo? Povedo, da je dejansko izkoriščanje gozdov tudi v najbolj obremenjenem letu še daleč pod mejo dovoljenega, pri čemer nam je že tako ali tako dovoljeno le 70 % tistega kar priraste. Če vzamemo v obzir, da se v državnih gozdovih seka redno in vsako leto dosledno 1/10 dovoljene lesne mase za posek, potem ugotovimo, da je dejansko iz-

koriščanje gozdov v zasebni lasti še manjše. Za povrhu je treba poudariti, da so interesi v zasebnih gozdovih povsem različni in imamo na eni strani lastnike, ki svoje gozdove preveč obremenjujejo in na drugi strani lastnike, ki za svoj gozd sploh ne vedo kje je, kaj šele da bi z njim aktivno gospodarili. Posledica tega dejstva je neenakomerna akumulacija lesne zaloge, slaba negovanost gozdov in večanje deleža mrtve biomase. Razlogi za neaktivnost in apatijo zasebnih lastnikov so kompleksni, med pomembnejše pa gre šteti predvsem drobno in razpršeno gozdno posest, s katero je dejansko težko sistematično in načrtno gospodariti. Povprečna gozdna posest na enega lastnika namreč na območju občine Podlehnik znaša le 1,36 ha. Zaradi majh-

nosti gozdne posesti, lastniki tudi niso ekonomsko odvisni od svojega gozda. Pogosto predstavlja težavo še neodprtost gozdov s traktorskimi vlekami, pa med sosedski odnosi v zvezi s spraviлом in transportom lesa in predvsem povsem zgrešena stereotipna predstava, da se slabšega lesa, ki ga je v naših gozdovih največ in ki je dejansko najbolj potreben sečnje, ne izplača sekati.

Zaključimo lahko, da je občina Podlehnik sorazmerno bogata kar se tiče poraščenosti z gozdovi, da pa zaradi narave gozda samega, lastniških in demografskih razmer v občini, gozd ne predstavlja pomembne gospodarske kategorije. Je le naravna vrednota, katere vrednosti ne znamo izkoristiti.

ZAVOD za GOZDOVE SLOVENIJE

Območna enota Maribor

Obvestilo vsem lastnikom gozdov in gozdnih površin

V skladu z določbami 17. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS 30/93) si je lastnik pred posegom v gozd dolžan pridobiti odločbo o odobritvi poseka izbranih dreves, ki mu jo po predhodnem skupnem ogledu gozda in označitvi dreves (odkazilu) izda revirni gozdar Zavoda za gozdove Slovenije. Odkazilo je plačila upravne takse prosto in je obvezno za vse vrste nameravanih sečenj če tudi gre za domačo rabo (drva, tehnični les).

Lastniki lahko kontaktirajo krajevno pristojne gozdarje pisno na naslov krajevne enote na Ptuj (Zoisova pot 5, 2250 Ptuj) in osebno ali ustno po telefonu v času uradnih ur, to je v pon. in sre. med 7⁰⁰ in 9⁰⁰, na tel. št.: (02) 78-00-170.

Čiščenje motela Podlehnik 16. 02. 2008

Proračun Občine Podlehnik za leto 2008

Besedilo in foto: mag. Ivo BAN

Županu Marku Maučiču že po funkciji, ki jo opravlja, še bolj pa kot sosedu, ki že vse življenje gleda na motelsko dvorišče, dogajanje, ki smo mu priča zadnjih 15 mesecev, dobesedno ne da in ne da miru.

V duhu takšnega razmišljanja je dne 16. februarja letos, bilo je tako mrzlo, da je še skozi kapo vleklo po ušesih, organiziral akcijo čiščenja prostorov motela Podlehnik.

Akcije se je udeležilo okrog dvajset občanov, vseh starostnih kategorij, od otrok do upokoencev, seveda tudi mlajše in starejše ženske. Med najmlajšimi je dokaj težka bremena iz prostorov iznašal tudi Kristjan, županov sin. Vsi, ki smo se delovne akcije udeležili, smo želeli pokazati, da nam ni vseeno, kaj se dogaja z nekdanjim 'največjim turističnim ponosom Dravske in Podlehniške doline'.

Že takoj na začetku smo ugotovili, da je stanje več kot porazno in sramotno.

Največ odpadnega materiala je bilo potrebno izprazniti iz kletnih prostorov, ki se je tam nabiral kar dolga desetletja. Nič boljše pa skoraj ni bilo v pritlični etaži. V dobrih štirih urah trdega in marljivega dela smo z materiali napolnili več kontejnerskih zabojnikov, med katerimi je največji imel prostornino okrog 20 kubičnih metrov. Večje odpadke je moralo nositi po šest ali več moških. Nekateri so si pri delu pomagali tudi s samokolnico. Prostore nekdanje točilnice, levo od desnega vhoda, smo uspeli toliko urediti, da nam je po koncu akcije župan lahko postregel s krepko malico, ki je bila bolj tipična prav za tiste čase, ko se je, danes propadajoči biser 70-ih let, šele rojeval, to je z jedjo iz fižola, mesa in ostrih začimb.

O tresočih in blago rumenih »kremšnitah« smo samo po tiho sanjali. Resnost situacije in mraz ne pregretilih prostorov, namreč nista bila ugodno ozračje za zbijanje šal in bujenje še nepomirjenih duhov nedavne preteklosti.

A) bilanca prihodkov in odhodkov	
Skupaj prihodki (70+71+72+73+74+78)	1.850.989,00
Davčni prihodki	1.283.399,00
Davki na dohodek in dobiček	1.180.539,00
Davki na premoženje	50.500,00
Domači davki na blago in storitve	52.360,00
Nedavčni prihodki	113.230,00
Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	27.280,00
Takse in pristojbine	2.900,00
Denarne kazni	650,00
Drugi nedavčni prihodki	82.400,00
Kapitalski prihodki	30.000,00
Transforni prihodki	424.360,00
Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	251.428,82
Prejeta sredstva iz eu	172.931,18
Prejeta sredstva iz evropske unije	0,00
Prejeta sredstva iz eu	0,00
Skupaj odhodki (40+41+42+43)	1.850.989,00
Tekoči odhodki	624.360,38
Plače in drugi izdatki zaposlenim	110.770,00
Prispevki delodajalcev za socialno varnost	16.278,00
Izdatki za blago in storitve	465.562,38
Plačila domačih obresti	26.750,00
Rezerve	5.000,00
Tekoči transferi	610.082,00
Subvencije	26.800,00
Transferi posameznikom in gospodinjstvom	228.350,00
Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	95.200,00
Drugi tekoči domači transferi	259.732,00
Investicijski odhodki	611.396,62
Nakup in gradnja osnovnih sredstev	611.396,62
Investicijski transferi	5.150,00
Investicijski transferi	0,00
Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam	5.150,00
Proračunski presežek (I. - II.)	0,00
(proračunski primanjkljaj)	

Statistični podatki za Občino Podlehnik za leto 2007

Podatke zbral in uredil:
mag. Ivo BAN

Stanje na dan 31. 12. 2007 oz. 01. 01. 2008

Podatke smo si pridobili pri uradni osebi Krajevnega urada Podlehnik. Iz istega vira smo želeli izvedeti še, koliko civilnih porok je bilo sklenjenih v letu 2007, vendar krajevni urad tega podatka ne vodi.

Nadalje smo želeli izvedeti število prebivalstva po posameznih krajih naše občine, kar pri tem informantu ni bilo mogoče. Enako velja tudi glede ugotavljanja izobrazbene strukture.

Število občanov s stalnim prebivališčem	2050
Število začasno prijavljenih občanov	21
Število odjavljenih (odseljenih) v letu 2007	21
Število na novo prijavljenih (priseljenih) v letu 2007	36
Število novorojenih (stalnih občanov) v letu 2007	17
Število umrlih (stalnih občanov) v letu 2007	28

Versko življenje župnije sv. Trojice

Podatke zbral in poročilo pripravil p. Janko Gašparič, žpk

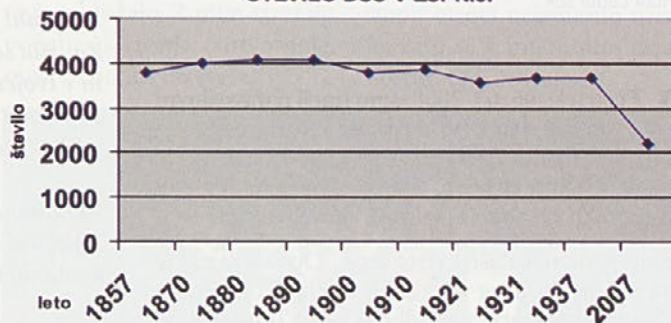
Verska statistika

- cerkveno se je poročil 1 par
- krstili smo 16 otrok (6 dečkov in 10 deklic)
- umrlo je 33 faranov (19 moških in 14 žensk)
- prvo sveto obhajilo je prejelo 12 otrok (6 dečkov in 6 deklic)
- verouk je obiskovalo 118 otrok
- v letu 2007 je bilo razdeljenih 11.000 svetih obhajil. Tu so vsa obhajila pri nedeljskih in delavniških mašah v župniji, obhajila pri mašah na duhovnih vajah in obhajila, ki jih razdelimo pri obiskih bolnikov enkrat na mesec.

Glede verskega tiska v letu 2007 je slika naslednja:

- verskega tednika Družina smo imeli naročenih 20 izvodov (od tega je bilo 16 izvodov za redne naročnike, ostalo pa za prosto prodajo; poleg tega števila ima nekaj faranov tednik Družino in mesečnik Ognjišče naročeno direktno po pošti)
- verskega mesečnika Ognjišče smo imeli naročenih 25 izvodov (od tega je bilo 14 izvodov za redne naročnike, ostalo pa za prosto prodajo)
- na zbirko Mohorjevih knjig je bilo naročenih 6 faranov

ŠTEVILO DUŠ V ŽUPNIJI

shema števila prebivalstva oz. duš skozi leta do današnjih dni

Jubilanti

Srečanja za zakonske pare – jubilate se je 18. 11. 2007 udeležilo 19 parov:

- 2 para - 50 let skupnega življenja
- 1 par - 40 let skupnega življenja
- 2 para - 35 let skupnega življenja
- 3 pari - 30 let skupnega življenja
- 7 parov – 25 let skupnega življenja
- 2 para – 20 let skupnega življenja
- 1 par – 15 let skupnega življenja
- 1 par – 10 let skupnega življenja

SEJMI - Gospodarske dejavnosti občanov

Sejem turizma v Ljubljani: Turistično društvo Podlehnik

Z. Golub

Sejem Turizem in prosti čas je v Ljubljani potekal od 24. 01. do 27. 01. 2008. Na njem so se predstavila turistična društva, agencije, vinogradniki, kmečki turizmi, terme, knjigarne, kulinarika, proizvajalci tehnike in priročnikov za prosti čas, turistična podjetja, občine ter še veliko drugih. Predstavniki so bili iz cele Slovenije in iz nekaterih sosednjih držav. Vse dni so potekali na prireditvenem prostoru tudi prireditve.

Člani TD Podlehnik s predsednikom Milanom Vidovičem, skupina ljudskih pevok pod vodstvom Marije Vaupotič, ljudski godci pod vodstvom Franca Butolena, skupina za ohranjanje šeg in navad pod vodstvom Zdenke

Golub, Orači iz Jablovca pod vodstvom Martina Večeriča in turistični podmladek OŠ Podlehnik so se na sejmu predstavili kar dvakrat.

Na stojnici se je predstavil vinogradnik leta TD Podlehnik, Stanko Prevolšek, pomagali pa so mu Milan, Goran, Dejan, Silva, Pavlica in Angela.

Lepo so zastopali in predstavili domačo občino in TD širši slovenski javnosti. Prav tako sta lepo predstavila kmetijo oziroma vinogradništvo Vaupotič-Cestnik Dragica in Franc iz Sedlaška. Na prireditvi jih je obiskal tudi domači župan Marko Maučič s soprogo.

Pokazali so, da je slovensko podeželje zakladnica naravne dediščine, kulinarike, vina in idej. Radi imejmo Haloze, svojo deželo. Vsak gost in tudi sami

vedno znova odkrivamo lepote, kulinariko in gostoljubne ter prijetne ljudi.

Leto 2008 je Evropska unija razglasila za leto medkulturnega dialoga. Ta način komunikacije naj bi zblížal ljudi različnih kultur, zato da bi se med seboj

bolje spoznali. Razumemo namreč lahko le tistega, ki ga poznamo. In če ga razumemo in poznamo, ga lahko začutimo v svojem srcu. Lahko izberemo pot do njega in mu predstavimo ter ponudimo domače lepote.

Obisk kriminalista

Robi Laporšek

V četrtek, 06. 03. 2008, smo imeli naravoslovni dan. Ta dan smo posvetili spoznavanju nevarnosti raznih drog. Prvi dve šolski uri nas je obiskal kriminalist, g. Stanko Ivanuša. Izvedeli smo, kako raznovrstna droga vpliva na ljudi.

Najprej nam je naštel vrste drog. Opozorili nas je na prisotnost drog v srednjih šolah. Svoje predavanje je ponazoril z zgodbo o fantu Tomiju, ki je zakorakal v svet droge. Čeprav se odvisniki redko izvijajo iz sveta drog, pa je njemu uspelo.

Tretjo in četrto uro smo si 8. razred ogledali film Gordijski vozec mamil, v katerem smo lahko opazovali žalostno zgodbo fanta, ki mu zaradi drog umre brat.

Razgovor smo nadaljevali pri urah biologije, pri slovenščini pa smo poustvarjali in v pesmih zapisali svoja občutja in spoznanja o nevarnostih drog.

Bel opoj!

*Bel prah!
Zaužila sem te
in v tvojem opoju
odplesala v objem
neskončnega uživanja!*

*Zbudila sem se!
Bolečina, neznosna,
kruta, ubijajoča je bila.*

*Bel prah, popeljal si
me v višino, kjer
sem srečala smrt.*

*Toda jaz bi še rada
živela, živela
in uživala življenje
brez tebe!*

Tina Rihtar, 9. razred

Pesem o drogi

*Če hočeš zdravo živeti,
vsem drogam se takoj moraš upreti.
Kokain, heroin in tudi marihuana,
hitro iz tebe naredijo narkomana.*

*Narkomanu je droga mati,
brez nje ne more več živeti,
od nje mu je samo živeti.
Vsak njegov dan je bitka,
kako dobiti dovolj drugega užitka.*

*Vse želje in sanje potonejo in izginejo,
njegov svet smo halucinacije predstavljajo.
Za njega ne obstaja več sončev dan,
vse stvari in življenje se mu zdijo zaman.*

*Ko pa enkrat se odloči zaživeti,
drogo mora takoj zavreči.
Vendar to ni enostavno opravilo.
Zahteva čas in pogum, zato svarilo:
Ne poskusi droge nikoli, niti enkrat,
saj iz enkrat nastane prevečkrat.*

*Naj bo tvoja droga življenje,
sončev dan in topel smeh.*

Robi Laporšek, 8. razred

OŠ Podlehnik - Trnovska vas - območna revija lutkovnih skupin

Dober dan, lutka

Z. Golub

V sredo, 5. marca, je potekala območna revija lutkovnih skupin, ki jo je organiziral Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območne izpostave Ptuj, v sodelovanju z Zvezo kulturnih društev Ptuj in Občino Trnovska vas. Vseh sedem skupin se je predstavilo z raznovrstnimi in

zanimivimi igranicami. Kot prvi so zaigrali Srčki iz Dijaškega doma igrico z naslovom, Živalske zgodbe, vodita jih Darka Jurgec in Klementina Pulko. Nato je zaigrala skupina Zvezdice iz OŠ Ljudski vrt lutkovno predstavo, Glava v pesku, skupino vodi Karmen Pulko. Lutkarji OŠ Hajdina so zaigrali lutkovno igrico, Boj v omari, vodi pa jih Tatjana

Habjanič. Lutkovna skupina Lutka, lutkica iz OŠ Podlehnik se je predstavila s tremi lutkovnimi predstavami: Lakota je najboljši kuhar, Na zeljnem listu in Zajček išče mamo, pod vodstvom Zdenke Golub. Predstavili so se tudi odrasli lutkarji PD Ruda Severja Gorišnica z igrico, Adam in Eva v režiji Bernarde Kolar.

Program je povezovala Nataša Petrovič. Revijo je strokovno spremljal Danilo Trstenjak iz Maribora.

Otroci so bili v prepolni dvorani navdušeni nad lutkami, predstave so si ogledali tudi odrasli in najmlajši.

Bilo je prijetno srečanje, saj so igralci lutkarji dokazali, da si pri lutkovni interesni dejavnosti razvijajo odgovoren odnos do lutk, giba, besede in glasbe.

V začetku aprila pa so se podlehniški lutkarji udeležili še regijske revije otro-

ških in odraslih skupin v Lenartu.

Otrok si pridobiva pri igranju z lutkami nove izkušnje, odkriva svoje sposobnosti, uri svoje spretnosti in pridobi delovne navade. Torej naj zaživi lutka, naj mu bo prijateljica, naj ga motivira pri vzgoji, učenju, naj mu privzga pozitivni odnos do življenja, uči naj ga delovnih navad, spoštovanja, ljubezni in naj bo lutka staršem in otrokom v pomoč. Pomembno je, da že v otroškem obdobju spodbujamo rast prijetnih doživetij, globokih čustvovanj, neizmerne domišljije, spontanega izražanja in domiselnega ustvarjanja.

Danes je slovensko lutkarstvo v prehodnem obdobju. Slutiti je čas novih iskanj in lutka je sprejeta v kulturnem dogajanju. Veliko vlogo v lutkarstvu imajo vzgojitelji, učitelji in drugi ljubitelji lutk.

OŠ Podlehnik sodelovala na Reviji plesnih skupina 2008

Z. Golub

V torek, 8. aprila, se je v gledališču na Ptuju predstavilo 17 plesnih skupin. Vsaka skupina je pripravila kratko miniaturo, ki so bile zelo raznolike. Predstavili so se mlajši in starejši osnovnošolci ter dijaki in odrasli. Program je vodila Nataša Petrovič, strokovna spremljevalka pa je bila Urška Vohar.

Območno revijo plesnih skupin je pripravila OI JSKD Ptuj z OŠ Olgo Meglič in ZKD Ptuj. Naša šola se je na

plesnem srečanju predstavila s tremi plesnimi koreografijami.

Na šoli delujejo tri plesne skupine; otroška, mlajša in starejša skupina. Vsako leto pripravijo več plesnih koreografij. Otroci radi plešejo. Plesna vzgoja prispeva k razvoju celovite osebnosti. To je igra telesa, pri kateri si otrok razvija bogato predstavno in kreativno gibanje ter uživa ob glasbi. Vsaka plesna stvaritev je enkratna stvaritev. Ples ni, kar bi se lahko naučili iz knjig, gibati se morajo ob glasbi, opazovati drug drugega

ter se učiti igrati instrument, to je svoje telo. Z njim izražajo počutje, doživetje, čustvovanje, misli in odnos do sveta.

Med učenjem plesa in na nastopu otroci neizmerno uživajo, zato se k interesnim dejavnostim radi vračajo.

Dom duhovnih vaj in delo z mladimi

Pater Marjan Maučec,
voditelj Doma duhovnih vaj

Začetki duhovnih vaj in duhovnih vikendov za ministrante, šolsko in pošolsko mladino segajo v leto 1977, in sicer na pobudo takratnega minoritskega provinciala, p. Martina Vidoviča in takratnega voditelja Doma duhovnih vaj, p. Jožeta Osvalda. Skozi vse leto nudimo prostore in pa tudi duhovno oskrbo skupinam, ki prihajajo v Dom duhovnih vaj. Čez tekoče šolsko leto se zvrstijo v glavnem birmanske skupine iz različnih župnij na duhovnih vikendih, nekaj pevskih zborov na intenzivnih pevskih vajah in seveda nekaj skupin starejših, ki opravljajo duhovne vaje. Vsako poletje pa v obliki taborov pripravljamo duhovno ponudbo za različne starostne skupine šolskih otrok in mladine, za odrasle pa duhovne vaje.

Kadarkoli se v svojem delu srečujemo z mladimi, se zavedajmo, da je mladost zaklad; da je mladost lepa, ker verjame v življenje, ker verjame v ideale. Zavedamo se, da je mladost lepa, kadar ne pusti, da bi jo oropali teh idealov. Ravno iz tega razloga želimo svoje veselje deliti tudi z mladimi in

jim ob srečanju z njimi pokazati na velik ideal – Jezusa Kristusa, ki je vreden našega posnemanja.

Vse prevečkrat mlad človek hiti – se ne ustavlja, zato je toliko bolj potreben ta čas – duhovne vaje, ki mlade vodijo k temu, da se srečajo s samim seboj, da ob Kristusu spoznavajo kdo so in kam so namenjeni. Navadno poleg Jezusa Kristusa na duhovnih vajah približamo še kak svetopisemski lik človeka in postavimo ob njega samega sebe, svojo življenjsko zgodbo in svoje doživljanje. Poleg resnega dela na duhovnih vajah ima svoj prostor tudi molitev, sveta maša, igra, pesem, druženje, smeh ..., saj je vse to mlademu človeku v pomoč pri njegovem odraščanju. S tem skušamo tudi »razbiti« sodobno pojmovanje krščanstva, češ da je krščanstvo samo molitev. Ni res! Krščanstvo se kaže tudi v mojem veselju, moji zavzetosti za tisto, kar je dobro, plemenito in sveto. Zato vsi, ki prihajajo na duhovne vaje s tem predsodkom in predstavijo, da bomo tu samo molili, odhajajo polni veselja in želje po vrnitvi, ker so doživeli tudi drugo dimenzijo krščanstva, ki je »veseliti se z veselimi in jokati z jokajočimi«. Prepričan sem, da je odnos vsakega človeka do bližnjega odsev odnosa do Boga

in da je odnos človeka do Boga odsev odnosa do sočloveka.

Mladi šele ob srečanju z drugimi, v zdravi zabavi, v pripravljenosti na žrtev, začutijo, da je njihova sreča v dobrem, ki ga storijo, v veselju, ki ga širijo okrog sebe, v nasmehu, ki se razcvete zaradi njih, v solzah, ki jih osušijo. In ob srečanju z mladimi želimo, da razumejo, da z vsako priložnostjo, ki jo izpustijo, osiromašijo najprej sami sebe. Kdor to razume, je pripravljen postajati drugačen, je pripravljen biti za drugega – za Boga in za sočloveka.

Tudi letos v poletnih počitnicah želimo deliti svoje veselje in krščanstvo z mladimi. V tej smeri s p. Damjanom in še drugimi našimi patri pripravljamo tabore za različne starostne skupine. Gre za **duhovno-počitniški tabor**, kjer bivamo **pod šotori v preprostosti in veselju**. Tabor je kraj, kjer neprestano odmeva pesem, *Naše veselje ne bo se končalo, ne bo se končalo in se ne konča*. Veselimo se zato, ker smo skupaj, ker skupaj pojemo, molimo, kuhamo in jemo, se pogovarjamo, si privoščimo zanimive pustolovščine, smo pri mašah v naravi, sklepamo nova prijateljstva, se igramo, ustvarjamo ter skozi pesmi, igre in delavnice bogatimo drug drugega.

TABOR I

25. junij – 28. junij 2008
- za osnovnošolske otroke od 1. do 4. r./9

TABOR II

29. junij – 2. julij 2008
- za osnovnošolske otroke od 5. do 8. r./9

TABOR III

2. julij – 5. julij 2008
- za 9. r/9 in mladino

Naj ob koncu dodam še molitev mladih:

Če ti je breme pretežko, misli na druge ...

Če ti oslabiš, mladi odnehamo.

Če ti sedeš, mladi ležemo.

Če ti dvomiš, mladi obupujemo.

Če ti kritiziraš, mladi rušimo.

Če ti korakaš na čelu, te bomo prehiteli.

Če ti žrtvuješ roko, bomo mi dali kožo.

Če ti moliš, tedaj bomo mi postali svetniki.

Mladost je čudovita stvar. Storimo vse, da je mladi ne zapravijo!

Koledar prireditev in dogodkov januar–september 2008

Kultura (razstave, koncerti, prireditve, literarni večeri), šport

MESEC	DATUM	PRIREDITEV, RAZSTAVA, KONCERT	ORGANIZATOR	LOKACIJA
JANUAR	15. 1. – 31. 1. 2008	Smučanje	ŠD Kozminci	Zakl
	19. 1. 2008	Delavnica: Izdelovanje rož iz papirja	TD Podlehnik	Jablovec
	25. 1. 2008 26. 1. 2008	Turistični dnevi v Ljubljani – predstavitev kraja in skupin	TD Podlehnik	Ljubljana
FEBRUAR	2. 2. 2008	Prva brazda	Orači TD Podlehnik	Dornava
	2. 2. 2008	Korantov skok	Društvo Koranti	Leskovec
	3. 2. – 5. 2. 2008	Obisk oračev po domovih in pokop pusta	KFD Podlehnik, Orači	Podlehnik, krajevna dvorana Podlehnik
	3. 2. 2008	Karneval	Orači TD Podlehnik	Vir–Ljubljana
	3. 2. 2008	Karneval	Društvo Koranti	Udine (Italija)
	4. 2. 2008	Obisk domačij po občini	Orači TD Podlehnik	Podlehnik
	4. 2. 2008	Fašenk v Cirkulanah	Društvo Koranti	Cirkulane
	5. 2. 2008	Karneval	Orači TD Podlehnik	Ormož
	5. 2. 2008	Predstavitve po občini	Društvo Koranti	Občina Podlehnik
	7. 2. 2008	Kulturni večer	KD Podlehnik	krajevna dvorana
	27. 2. 2008	Rez v občinskem vinogradu	Društvo upokoencev	Rodni Vrh
MAREC		Liga malega nogometa (dvoranskega)	ŠD Kozminci	Športna dvorana Podlehnik
	16. 3. 2008	Igra pasijon	TD Podlehnik	Cerkev sv. Trojica
	28. 3. 2008	Predstavitve komedije Klobčič osnovnošolcem	KD Podlehnik	Krajevna dvorana
	29. 3. 2008	Čistilna akcija	TD Podlehnik	Po Občini Podlehnik
	30. 3. 2008	Premiera komedije Klobčič, dramske sekcije	KD Podlehnik	Krajevna dvorana
APRIL		Liga malega nogometa (dvoranskega)	ŠD Kozminci	Športna dvorana Podlehnik
		Ligaške nogometne tekme: mladinci, člani, veterani	ŠD Podlehnik	Športni park Dežno
	3. 4. 2008	Ocenjevanje vin	TD Podlehnik	Krajevna dvorana
	5. 4. 2008	Čiščenje okolja	DU Podlehnik	Sedlašek, Stanošina, Kozminci
	5. 4. 2008	Pozdrav pomladi	KFD Podlehnik – Kopači	Krajevna dvorana
	6. 4. 2008	Ponovitev komedije Klobčič	KD Podlehnik	Krajevna dvorana
	18. 4. 2008	Podelitev priznanj s kulturnim večerom	TD Podlehnik	Krajevna dvorana
	26. 4. 2008	Sv. birma		Cerkev sv. Trojica
	30. 4. 2008	Kresovanje	Društvo Koranti	Podlehnik/Majski Vrh
MAJ		Urejanje igrišča ŠD Kozminci	ŠD Kozminci	Športni park Kozminci
		Ligaške nogometne tekme: mladinci, člani, veterani	ŠD Podlehnik	Športni park, Dežno
	1. 5. 2008	Budnica Pihalnega orkestra	KD Podlehnik	po naseljih občine
	1. 5. 2008	Pohod	ŠD Kozminci	Športni park Kozminci
	10. 5. 2008	Pohod	TD Podlehnik	Občina Podlehnik
	10. 5. 2008	Pohod na Donačko goro	DU Podlehnik	Donačka gora
	11. 5. 2008	Binkošti – žegnanje na Rodnem Vrhu s kulturnim in glasbenim programom	Krajani Občine Podlehnik in Občine Videm	Rodni Vrh
	17. 5. 2008	Družinske peterke	KFD Podlehnik	Športni park Dežno
24. 5. 2008	Kolesarski maraton	ŠD Podlehnik	Podlehnik in okolica	
30. 5. 2008 31. 5. 2008	Kegljaško tekmovanje	ŠD Podlehnik	Kegljišče Drava Ptuj	
JUNIJ	1. 6. 2008	Promenadni koncert	KD Podlehnik	Športni park Dežno
	1. 6. 2008	Tek in družabne igre	ŠD Podlehnik	Športni park Dežno
	7. 6. 2008	Srečanje društev upokoencev	DU Podlehnik	Krajevna dvorana
	25. 6. 2008	Slovesnost ob dnevu državnosti	KD Podlehnik	Krajevna dvorana
	25. 6. 2008	Družabno srečanje različnih skupin korantov ob igranju nogometa	Društvo Koranti	Športni park Dežno
JULIJ		Ocenjevanje domov	TD Podlehnik	Občina Podlehnik
		Ocenjevanje domov	TD Podlehnik	Občina Podlehnik
AVGUST		Turnir – mali nogomet za šolsko mladino	ŠD Kozminci	Športni park Kozminci
	9. 8. 2007	3. postavitve klopotca	TD Podlehnik	Gorca – viničarski muzej
	31. 8. 2008	Pohod k sv. Avguštinu	Društvo Koranti	Leskovec
SEPTEMBER		Ligaške nogometne tekme: mladinci, člani, veterani	ŠD Podlehnik	Športni park Dežno
	1. 9. 2008 – 15. 9. 2008	Varovanje otrok na prehodu za pešce	DU Podlehnik	Podlehnik
	12. 9. 2008	Srečanje ljudskih pevcev in godcev	Društvo Trstenke	Krajevna dvorana
	13. 9. 2008	Kulturni večer ob 10-letnici delovanja društva in 4. srečanje ljudskih pevcev, godcev	TD Podlehnik	Večnamenska dvorana Podlehnik
	Ligaške nogometne tekme: mladinci, člani, veterani	ŠD Podlehnik	Športni park Dežno	

Recenzija gledališke predstave Klobčič,

v izvedbi amaterske gledališke skupine Kulturnega društva Podlehnik

Predstavo si je kritično ogledal in oceno zapisal: mag. Ivo BAN

Dramska sekcija Kulturnega društva Podlehnik nas je zvala iz zaspanih domov, kjer smo preživljali zimsko dolgočasje.

V nedeljo, 30. marca 2008, ob 17. uri, so v krajevni dvorani Podlehnik na oder postavili komedijo v treh dejanjih, z naslovom Klobčič, delo hrvaškega avtorja Pera Budaka, rojenega leta 1917, v izvorniku 'Klupko', ki ga je avtor napisal že davnega leta 1953. Kot kaže, je bilo delo kmalu prevedeno tudi v slovenščino, no če sem čisto natančen, prevedeno in prilagojeno na naše (lokalne) razmere. Gre za veselo, šegavo, šaljivo, in na čase celo nekoliko, za puritansko naravnane konzumente lepih umetnosti, perverzno zastavljeno vsebino dogajanja, ki nas je sposobna popeljati, če se le znamo (in hočemo) živeti v odrsko dogajanje, v tista davna leta naše naivne mladosti. Za gledalce srednjih ali zrelih let je to v bistvu obnovitev lastnega spomina, saj nas celotno dogajanje, slogovne posebnosti posameznih likov, njihov na čase povsem slengovski način medsebojne komunikacije gostilničarskega tipa in scenska upodobitev popeljata v tisti svet, ki mu vsi mi nekaj dolgujemo. Scensko dogajanje nam pomaga poustvariti različne impresije časa, vrednot, vsakdanjih dogodkov, pojmovanja, doživljanja, dojemanja itd.. Posebna vrednost likov te predstave je v tem, da ti samo odslukavajo posamezne fragmente dokaj kompleksne celote, kot je življenje v neki vaški sredini, skorajda idiličnega tipa, kjer gre marsikaj narobe, se samo po sebi zapleta – kakor da bi motek, na katerega se navijajo posamezne zgodbe (usode) odrskih likov, nekdo venomer sukal, zdaj v eno, zdaj v drugo smer, s tem da pa bi se le ta vsakič, in to prav takrat, ko je treba, zavrtel v pravi smeri, nekako po principu nevidne roke, 'ki vse uravnava', torej v duhu dogajanja »Deus ex machina«.

Ob gledanju in seveda pozornem poslušanju, večinoma dvogovorov, dobi gledalec občutek, da je besedilo v osnovi namenjeno 'vaškemu odrom'.

Delo odslikava ne preveč vsiljeno, na mnogih mestih celo preveč iluzorno in naivno gledanje na življenje izpred petdesetih let. Odrski

junaki na mnogih mestih stočno prenašajo situacije, kjer bi moderno naravnani posameznik, 'ruval drevesa' in z njimi pomendral vse kar, bi mu prišlo pod roko.

Na besednem nivoju smo priča številnim igram besed, ki v glavnem težijo k zabavi, vire pa črpajo iz dobro znane in ljudem 'še dokaj' priljubljene tematike, ki nas pogosto pripelje na rob dobrega (staromodnega) okusa, saj opisi konkretizirajo intimne dejavnosti spolničnega tipa, ki segajo celo do odkritih namigovanj v slogu 'mesnega poželenja' in nenasitne pohotnosti.

Enajst likov, ki se skozi predstavo večkrat pojavijo na sceni, seveda nekateri mnogo pogosteje kot drugi, zaokroži v smiselno celoto še pozicija režiserja, ki je pravzaprav dvanajsti element celotne, in na ta način zaključene estetske odrske enote. To, da lik režiserja oziroma v konkretnem primeru režiserke, zasedata dve imeni, je za samo strukturo zaokroženega števila udeležencev manj pomembno. Samo, da spomnim, koliko akterjev je sedelo za mizo zadnje večerje?

Liki, ki smo jih gledali v naši predstavi, niso profesionalci, vsi so gledališki amaterji. Toda njihova ljubezen do tega poslanstva jih nagonja in žene k temeljnemu cilju, to je, da ima na koncu njihova kreacija, to je konkretna predstava enak estetski učinek in estetsko vrednost, kot da bi na skromnem vaškem odru, kakršen je podlehniški, gledali profesionalne igralce, dobro uigranega tima.

Iznajdljivo in podjetno gostilničarka Roža je odlično upodobila Bernarda Trafela. Lik njene hčere Anice nam je prikupno pričarala Jana Žerak. Alojz Grabovec je kot Jura lepo izrazil upravičene bojzani ob vrtnitvi v domovino, ki pa so ga kmalu minile. Le nekoliko preveč popustljiv je bil in spraven. Slaba vest iz Nemčije? Peter Feguš se je v vlogo Joškona tako sijajno uigral, da na čase ni bilo mogoče vedeti, kdo je kaj, ali je Peter Joškon ali obratno. Manica Drevenšek se je prekrasno odrezala v zahtevni vlogi vsesplošno manipulirane Anuše, ki ji je v najhujših trenutkih zares lahko pomagal samo 'frakeljček' poživila 'življenjske vodice'. Barbara Gajšek se je kot Joškonova in Anušina hči dobro spopadala z vlogo brhkega vaškega dekleta. Rožin ljubimec, Matejč, ki ga je

zaigral Stanko Sakelšek, pa se ženskim zvijačam navkljub, ni in ni mogel upirati pogostim mravljinčcem, ki so ga prav radi spreletavali po raznih delih telesa.

Suzana Drevenšek v vlogi natakarike Jelke in Janez Arnuš, ki je v tej predstavi upodabljal do ušes zaljubljenega Ivota, sta na posebej zanimiv in idiličen način večkrat popestrila odrsko praznino med posameznimi daljšimi scenskimi vložki, ki so jih izvajali ostali soigralci.

David Topolovec kot fant iz vasi, ki mu je ime Markuc, je lik, ki ga ves čas prevevajo strahovi, da mu kdo ne spelje gostilničarkine hčere Anice.

Trgovski potnik Rado, ki ga je, kakor se spodobi za umnega poslovneža, naštudiral in odigral Matjaž Feguš, je v bistvu tisti odrski lik, ki na simboličen način poveže sodobnost brezosebnega mestnega tipa in vaško idiličnost, ki si jo zaželi z besedami: 'Zelo mi je všeč tukaj, rad bi tukaj živel.'

Vsi igralci, ki so sodelovali v tej predstavi, vključno z obema režiserkama, gospo Danico Kurež in Milico Jeza, so si za svoj trud in prispevek k obogatitvi kulturnega utripa naših krajev, zaslužili mnogo intenzivnejši in daljši aplavz kot

smo jim ga morda tam prisotni uspeli v tistem trenutku podariti.

Da pa so igralci tudi odlično obvladali besedilo predstave, dokazuje to, da gospa Danica Kurež v vlogi šepetanke ni imela pravzaprav nobenega dela. No, vsaj v prvi vrsti, čisto poleg odra, ni bilo mogoče zaznati, da bi šepetanka na premieri morala koga od igralcev intenzivno nagovarjati z njegovim besedilom.

Vse hvale vredna je tudi estetsko, in do najmanjših detajlov skrbno izdelana, glavna scenska struktura, to je namreč stavba gostilne 'Pri roži'.

Amatersko gledališko ustvarjanje ima svojevrstne posebnosti in značilnosti, pa tudi bogato tradicijo, ki v pretežni meri pomaga soustvarjati našo celotno narodovo kulturo. Brez amaterskih gledališč ne bi bilo niti profesionalnih.

Člani Dramske sekcije KD Podlehnik so s tem delom ponovno dokazali in potrdili, da imajo pravico do ustvarjanja pristne odrske umetnosti, ker jih to osebno napolnjuje z žarom, pozitivno energijo in estetskim zanosom, kar znajo in zmorejo tudi pokazati nam kot občinstvu. Iskrene čestitke ob premieri, in ... ob letu obsorej!

Klobčič: povzetek vsebine

Gostilničarka Roža je že dan po poroki zapustil mož Jura in odšel v Nemčijo služiti marke. Čez šest let je Roža rodila hčerko Anico, ki pa je medtem že tako odrasla, da je godna za možitev. Ko Roža izve, da je Jura v Nemčiji obogatel, želi svoji hčeri Anici, na račun njegovega premoženja, zagotoviti ustrezno doto. Odloči se in napiše pismo, v katerem mu sporoča, da mu je po odhodu rodila hčerko in da se je medtem tudi sama poročila. V pismu mu pošlje fotografijo sosedove hčerke Manjice, ki je po letih ravno pravnjšna. Jura ji nasede in tudi pošlje 10.000 mark, eden njegovih zaposlenih, po imenu Rado, se zaljubi v dekle na fotografiji, ki jo vidi pri svojem šefu Juri. Rado je pravkar na poti v domovino. Tako mora sedaj Roža vzeti k sebi sosedovo hčerko, pa tudi zase mora najti moža. Že močno zviti klobčič se začne dodatno zapletati ...

Povzeto po gledališkem listu Dramske sekcije KD Podlehnik

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Danica Kurež

Kultura je nepogrešljiva spremljevalka ljudi, saj iz nje črpamo energijo za delo in življenje. V časih, ko ljudje vedno bolj nekam hitimo in

imamo vedno manj časa zase, je zelo pomembno, da si tu in tam »napolnimo baterije« in potešimo dušo.

8. februarja praznuje slovenska kultura svoj praznik.

Da bi proslavili ta veliki trenutek in osvetlili spomin na velikega poeta Franceta Prešerna, so člani Kulturnega društva Podlehnik pripravili na predvečer kulturnega praznika proslavo.

V kulturnem programu so sodelovali:

- Dekliška vokalna skupina KD Podlehnik, ki jo vodi prof. Jaka Feguš;
- Dramska sekcija KD Podlehnik;
- Pevski sekstet KD Podlehnik;
- Pihalni orkester KD Podlehnik.

Na prireditvi se je zbralo lepo število Podlehničanov, željnih kulturnih užitkov. Tako smo tudi pokazali, da kljub temu, da se časi spreminjajo, Prešeren in njegovo delo ostajajo v nas kot temelj neminljive lepote. V vsakem izmed nas živi na svoj način.

Uživali smo ob poslušanju Prešernove poezije, ob glasbenem izvajanju in zapetih pesmih, ter si za nekaj časa »napolnili baterije« ter potešili dušo.

Prisotne je nagovoril predsednik KD Janez Trafela.

Ob kulturnem prazniku je navzočim čestital tudi župan Občine Podlehnik, g. Marko Maučič.

Turistično društvo Podlehnik

Izbor najlepših jasluc 2008

Z. Golub

Po novem letu so člani TD opravili izbor najlepših jasluc v občini Podlehnik, da izdelovanje jasluc ne bi zatnilo v pozabo.

Dobitnika letošnjega priznanja sta Petra Grabovec iz Podlehnik in Franc Merc iz Gorce.

Petra je z očetom Alojzom in mamom Ančko v novem zimskem vrtu postavila čudovite jaslice. Oče je izdelal tudi mlinček na vodo. Komisijo pa je ob obisku prijeto presenetila in zaigrala na citre.

Franc je izdelal jaslice, ki so letos dobile dokončno obliko, izdeloval jih je tri leta. Z delom je pričel vsako leto v adventu. Vse figure je izdelal iz lipovega lesa. Rad bi še izdelal nekaj ovčk, letos pa je izdelal slona in

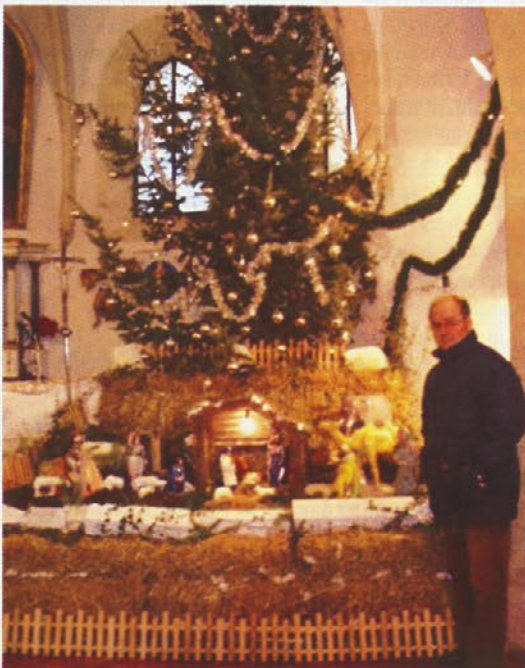
kamelo. Figure so velike od 20 do 50 cm. Vanje je vložil veliko prostega časa, ljubezni in želje, da so v cerkvi res lepe jaslice. Njegove jaslice postavijo vsako leto v eni izmed štirih cerkva v župniji Sv. Trojice. Letos so krasile podružnično cerkev Sv. Duha na Rodnem Vrhu.

Takoj, ko zaključi z delom teh jasluc, se bo lotil izdelave jasluc za razstavo v Ljubljani. Ima že

veliko zbranega materiala. Saj ga nabira skozi celo leto. Prav tako pa ima veliko idej.

Obema želimo, da bodo jaslice tudi naslednje leto tako lepe in domiselne.

Priznanja za najlepše jaslice in izdelavo folklornih oblačil, ki ga je prejela Milica Plajnšek, je na občnem zboru podelil predsednik društva Milan Vidovič.

Slovenska ljudska pesem je stoletno izročilo

Lojzka Merc

Slovenske ljudske pesmi lahko srazdelimo po vsebini na pripovedne, ljubezenske, vojaške, obredne, rokodelske, nabožne, romarske, mrliške in uspavanke (zadnjih je zelo malo).

Lahko pa jih razdelimo tudi po koledarju, torej po letnih časih, ki zajemajo vse mejnike v človekovem življenju. Tako so pesmi zlagali ob koledovanju, ob krstu, poroki, smrti, od pomladanskega dela do poznega jesenskega dela ter pozne zime, ko so se ljudje zbrali na kolinah, ob kuhanju žganja, zlasti je bil to čas za gostije.

Vedno se je našel nekdo, ki je to opisal ali zapel kot pesem. Če je bila pesem dovolj spевна, se je »prijela« in prenašala iz roda v rod. Tako jo poslušamo ali pojemo danes mi in le malokdo ob tem pomisli, da je to pesem »zgradil« včasih celo nepismen človek, ki je v svoji duši ljubil, hrepenel, trpel in tako razkril svoje misli. To je bil človek slovenskega podeželja, ki je pretrpel grozote vojn, bolezni, revščine, smrti in vseh vrst pomanjkanja.

Pesem nam nakazuje vso iskrenost človeka, izpoved človeka človeku, kar danes zelo pogrešamo.

Slovenska ljudska pesem je bila nekaj živega in bo ostala, če bomo podoživljali njen zvok in njeno lepoto, predvsem pa se zavedali, da jo ohranimo kot slovensko kulturno dediščino.

Le malokateri narod v Evropi ima toliko ljudskih pesmi kot jih imamo Slovenci. To nam sporoča, da smo bili Slovenci nekoč veseli ljudje, da smo znali premagovati težave in žalost skriti s pesmijo ali v pesmi.

Še spomin na preteklost.

Po celodnevni kopii v težki ilovnati zemlji, kjer je bila že motika strašno težka, ob skromni večerji in morda le ob kozarcu vina, so se ljudje objeli okrog ramen in zapeli. Kaj jih je družilo? Verjetno veselje, da se je končal še en težek delovni dan, družila jih je enakost, enake skrbi, ki so si jih lahko zaupali, in kar je najvažnejše, družilo jih je pristno spoštovanje drug do drugega, kajti nekoč so cenili le delovne ljudi in le ti so v očeh ljudi tudi nekaj veljali.

Za naš kraj so najbolj značilne pesmi o gorcih ter o delu v njih. S tem pa so povezane tudi napitnice, ki so se pele na vseh praznovanjih. Napitnica ni navajanje na pitje alkohola, temveč je v njej izraženo spoštovanje do osebe, ki ji je bila

napitnica namenjena, in do vina, te žlahtne, težko pridelane kapljice, za katero je človek trepetal zaradi pomladanske pozebe, suše in strahne toče. In šele, ko je konec septembra ali v začetku oktobra zapel klopotec tisto hitro, veselo pesem: »Vse je zrelo, vse je zrelo ...«, so si oddahnili. Učili so nas, da avgusta klopotec poje počasno pesem: »Tu pa tam en zreli grozdek 'mam ...« Pesem klopotcev je bila v sožitju z jesenskimi vetrovi. Kdo danes še razume pesem klopotcev?

V občini Podlehnik imamo tri skupine pevcev ljudskih pesmi: Jablovski pevke, Kopače in Trstenke. Vse skupine imajo isti cilj, to je, ohraniti slovensko ljudsko pesem,

jo približati ljudem, da bi v njej odkrili vse to, kar čutimo pevci, in sicer, da je pesem prelepa in prečišta melodija naše duše, ki je ne gre mešati z nespoštljivimi besedami, izrečenimi iz nevednosti ali iz česa drugega.

Marsikdo danes poreče, da slovenska ljudska pesem ni nič posebnega, da je to stvar preteklosti. Ohranjevalci slovenskih ljudskih pesmi vas vabimo, da prisluhnete vsebini in lepi melodiji, kajti spoznali boste, da pesem lahko naredi življenje lepše.

Za vse napisano bi lahko veljal pregovor: »Kdor želi prepevati, bo vedno našel pesem.«

Ali poznamo skorš?

Marija BAN

Leto 2002 je bil skorš drevo leta. Latinsko ga imenujemo *Sorbus domestica*. Ime je latinskega izvora. Je listopadno drevo, ki doseže tudi 20 m in celo več v višino. Deblo lahko razvije premer med 70 in 100 cm. Skorš je drevo počasne rasti, zato pa zavidljive starosti, med 200 in 300 leti oziroma celo do 500 let.

Ponavadi cveti meseca maja ali celo junija, v obliki socvetij, letos je npr. zacvetelo že ob koncu aprila. Plodovi so okroglaste, jabolčaste ali podolgovate oz. hruškaste oblike. Skorš spada med redke sadne rastline, ki uspevajo v Južni Evropi in Mali Aziji. Plodovi so v času obiranja, to je nekje septembra ali oktobra, zaradi velike vsebnosti tanina, še zelo

trpki. Obrane plodove je potrebno mediti toliko časa, da se prijetno zmečajo, kožica sadeža pa postane medtem temno rjava. Plodovi so primerni za sušenje, uporablja se jih pri črevesnih težavah. Sveže plodove skorša je mogoče vkuhati kot marmelado, kompot ali sadno vino in žganje.

Kot je že bilo omenjeno, rastlina raste počasi, zato je njen les zelo cenjen. Skorš ima 'težek' les, zato so ga na kmečkih gospodarstvih pogosto uporabljali. Izredno je primeren tudi za izdelavo glasbil, dandanes je najbolj cenjen kot surovina za izdelavo pohištva.

V Sloveniji ga najdemo na sončnih legah, najbolje uspeva na obrobju gozda ali travnika. Dobro prenaša sušo in mrz. Razmnožujemo ga generativno s semenom ali vegetativno s cepljenjem. Pri vegetativnem načinu uporabimo kot podlago npr. sejance skorša,

belega gloga in hruške.

Tudi skorš napadajo nekatere bolezni in škodljivci. Med najpogostejšimi je škrlup.

Mladina dandanes tega sadeža oz. sadnega drevesa skorajda ne pozna. Zato jih o tem poučimo pri izvajanju izobraževalnega procesa na strokovnih šolah. Na ta način imajo mladi tudi možnost, da poskusijo plodove skorša, na kar se različno odzivajo. Zanimivo je, da mnogim okus skorša ugaja.

Veseli me, da skorš uspeva tudi na območju Občine Podlehnik. Že iz zgodnjega otroštva so mi znani trije skorši - orjaki, ki se nahajajo ob cesti Rodni Vrh - Dolena, na lokaciji, ki smo jo domačini poznali pod imenom »Pri Rozi«. Na tem mestu sem si mnogokrat spotoma nabrala slastnih plodov, ko sem šla na obisk k maminim staršem. Skrbno sem jih spravila na varno mesto, in vsakič komaj

čakala, da so se omedili. To je bil najbolj 'ekzotičen' sadež mojega otroštva. Novi lastniki posestva, družina Srdinšek-Chomicki, so vse tri ogromne skorše (gl. naslovnico tega izvoda Podlehniške žvegle) ohranili in jih skrbno negujejo. Tako z osebnega kota me je že zdavnaj zanimalo, koliko skoršev sploh raste na našem območju. Letos so ti trije orjaki dobili novega prijatelja, ki je zasajen na dvorišču družine Vaupotič v Sedlašku, kar mi je v posebno zadovoljstvo. Vsakomur priporočam, da zasadi kakšno drevesce skorša, to je namreč lahko eno najlepših in najzlahtnejših darov našim bodočim generacijam. Meni je na območju naše občine znanih še nekaj lokacij, kjer rastejo tovrstna sadna drevesa, toda za mnoge najbrž ne vem. Za namen strokovnega proučevanja prosim za informacije v zvezi z novimi nahajališči v Občini Podlehnik.

Srečanje ljudskih pevcev in godcev

Jaz pa v gorico grem

Danica Kurež

Prebujajoča se pomlad prinaša v deželo novo življenje, brstenje, veselje in radost. Obenem pa tudi veliko dela in skrbi. Ob pesmi, predvsem pa, če je ta prava, domača, teče vse lažje

in lepše, tudi delo. Zato si je treba vzeti čas za druženje in pesem. Kajti pesem združuje vse ljudi dobre volje. Ne pravijo zastonj: »Kdor poje, slabo ne misli.«

Tako so se v soboto, 05. 04. 2008, zbrali v podlehniški dvorani vsi, ki dobro mislijo, delajo in se veselijo življenja,

predvsem pa imajo radi ljudsko pesem, na srečanju ljudskih pevcev in godcev. Nosilec prireditve so bili pevci ljudskih pesmi Kopači, ki delujejo v okviru KFD Podlehnik. V gosteh so imeli skupine pevcev in godcev od blizu in daleč. Ob veznem besedilu o trti, tej čudoviti roži naše pokrajine, ter o delu v vinogradu od zgodnje pomladi pa do pozne jeseni, se je zvrstilo veliko prečudovitih ljudskih pesmi in viž. Še posebej lepo in veličastno je iz grl pevcev in poslušalcev zazvenela pesem Jaz pa v gorico grem. Ob takem petju, tako množičnem obisku in dobrem razpoloženju obiskovalcev se nam ni bati, da bi ljudska pesem zatonila v pozabo.

Prireditev je spremljala in

posnela za oddajo »Slovenska zemlja v pesmi in besedi« strokovna spremljevalka za ljudsko petje, ga. Vesna Sever. Posneta pa je bila tudi za Radio Ptuj.

Hvala pevcem ljudskih pesmi Kopačem, da so nam pripravili tako lep večer in da ohranjajo ljudsko blago. Našo domačo pesem so ponesli že izven meja naše občine, saj se udeležujejo srečanj ljudskih pevcev po vsej Sloveniji.

Njihov moto je tudi: »Kdor poje, slabo ne misli, v srcu pa ostaja mlad«. Že 30 let jih družijo veselje do lepe domače pesmi, saj ohranjajo značilno haloško petje.

Povezuje pa jih tudi prijateljstvo – in seveda ljubezen do dobre haloške kapljice, kot se za prave kopače spodobi.

Turistično društvo Podlehnik

Orači iz Jablovca

Z. Golub

Februar je bil v znamenju pusta, to je čas karnevalov, pustnih plesov, šegavosti in norčavosti. Vesela pustna rajanja, polna glasbe, plesov, slastnih pojedinj in velikih krofov so se odvijala po celi Sloveniji.

V pustnem času so bili aktivni tudi člani Turističnega društva, ki ga vodi Milan Vidovič. V društvu deluje več skupin. Pustno skupino Oračev iz Jablovca sestavlja trideset članov, vodi jih Martin Večerič. Pred pričetkom pusta ima skupina veliko dela, saj mora pripraviti, očistiti in popraviti vse pustne rekvizite. V januarju so izvedli delavnico izdelovanja rož iz papirja. Delavnice se je udeležilo ve-

liko število obiskovalcev in seveda članov, ki so se pridno učili izdelovanja cvetja, ki ga potrebujejo za kape.

Skupino sestavljajo orači, sejavec, gospodar, gospodinja, pokači, koranti in ljudski godci. Obiskali so domačije v domači občini in povsod so bili prijazno sprejeti. Najprej zapokajo pokači, koranti pa veselo poskakujejo. Orači

nato zaorjejo za obilno letino, debelo repo, da bi obrodile vinske trte, za bogata žitna polja, da bi bile v hlevih debele telice in v svinjakah mastne svinje. Gospodarji in gospodnje so se jim zahvalili z darovi kot so jajca, klobase, krofi in tudi z denarjem ter s kozarčkom domače kapljice. Domačo občino so uspešno zastopali na karnevalu v Viru

pri Ljubljani, kjer so jih spremljali tudi ljudski godci, Haloški veseljaki, člani TD.

V torek pa so pusta svečano pokopali in ga obsodili za slabo vreme, za preveč popite pijače in vso norčavost. Zaključili so z družabnim srečanjem, s pečenim pujsom in haloško kapljico ter se zavrteli ob ljudski glasbi.

Izobraževalne dejavnosti društev - Štajerska turistična zveza

Novo: turistični vodniki

Z. Golub

Porast turistične dejavnosti v zadnjih letih, konkurenčnost turističnih agencij in vse večji pomen ter uveljavljanje Slovenije v svetu zahtevajo tudi izboljšavo kakovosti turističnih delavcev - vodnikov.

V mesecu februarju in marcu, ob vikendih, je bil organiziran tečaj za turistične vodnike. Seminar je organizirala agencija Palladio pod strokovnim vodstvom Iztoka Bončine.

Seminarja se je udeležilo sedemdeset slušateljev.

Največ se jih je udeležilo iz ptujskega območja, predvsem turistična društva in tudi posamezniki. Tudi iz TD Podlehnik so se seminarja udeležili trije člani.

Sodelovalo je veliko izkušenih predavateljev, tako, da so bodoči vodniki dobili veliko znanja iz geografije, umetnostne zgodovine, etnologije, psihologije orientacijskega spoznavanja, nastopanja v javnosti, spoznali so bonton, kodeks vodnika, vrsto, način in tehniko vodenja.

Ob koncu so imeli tudi pisni

preizkus znanja.

Čez teden dni pa so pripravili seminarsko nalogo in se podali na izlet s praktičnim vodenjem. Podrobno so spoznali Maribor, Vurberk, Ptuj, Hajdino, Kidričevo, Ptujsko Goro, Kebelj in Slovensko Bistrico ter Lenart z okolico.

Po opravljenem seminarju za

turistične vodnike po regiji so dobili slušatelji potrdilo o opravljenem seminarju.

Novopečeni vodniki, so bili s seminarjem zelo zadovoljni in so se že prijaviли za državne vodnike, saj jih družijo ljubezen do spoznavanja krajev in druženja s prijetnimi ljudmi.

Sv. Trojica v Halozah

Cvetna nedelja

Z. Golub

Vpričakovanju pomladi je veliko lepih praznikov povezanih z lepimi običaji in verovanji. Dnevi so spet daljši, svetlejši, toplejši in vse bujno brsti ter zeleni. Povsod je čuti novo življenje, saj se je zima umaknila pomladi. V naši župniji so se z velikim veseljem pripravljali na največji in najlepši krščanski praznik, veliko noč. Z mnogimi navadami in šegami naredimo vez s preteklostjo ter praznike naredimo lepše in prijetnejše. Presmeci, zelenje, pisanke nosijo v hišo srečo in blagoslov V vseh krajih po Sloveniji se slovesno praznuje cvetna nedelja.

V soboto, pred cvetno nedeljo so se izdelovali presmeci. Vsebovati morajo od 7 do 12 vrst lesa: dren, mepriko, božji

drevec, trto, pušpan, oljko, lesko, ivo, bršljan, mačice, razno cvetje in cvetočo sadno drevje. Presmec se izdelava v velikosti šopka, metle ali tudi po več metrov dolg, le tega nosi več mož. Manjši presmeci pa se nosijo po strani na ramenu.

Krajani Golega Vrha so tudi letos izdelali presmec - velikana. Nekaj dni prej so pridno nabirali zelenje, v soboto pa so na dvorišču družine Večerič-Vaupotič spletli 27 m dolg presmec. Porabili so okrog 650 kg

zelenja.

V nedeljo zjutraj pa so ga ponесли do župnijske cerkve, kjer so ga postavili. Sklenili so, da bodo tudi naslednje leto izdelali presmec, ki bo malo daljši. Med potjo so jih krajani pogostili s hrano in pijačo.

Blagoslov zelenja in presmecev je opravil p. Damijan Tikvič. Nato je vse navzoče nagovoril župan Marko Maučič. Sledila je maša v cerkvi z branjem pasijona.

V nedeljo, ob prihodu domov,

se del presmeca zatakne v polja za dobro letino, odnese v hlev za zdravo živino, vse ostalo pa se zatakne na podstrešju za tram, da bo varovalo hišo pred ognjem, neurjem in drugimi nesrečami.

Člani skupine za ohranjanje šeg in navad TD pa so v nakupovalnem središču v Qlandiji prikazovali izdelovanje presmcev, ki so jih podarili nakupovalcem.

Cvetna nedelja in presmeci pri sv. Duhu na Rodnem Vrhu

Alojzija Srdinšek, Rodni Vrh

Cvetna nedelja je še eden od praznikov, ko je cerkva Sv. Duha na Rodnem Vrhu polna skoraj do zadnjega koticika. Otroci, mladina ter starejši od blizu in daleč že od nekdaj radi sem prinesejo k blagoslovu svoj presmec.

Tako kot po drugih župnijah

oz. cerkvah se tudi naša cerkev od leta 2003 ponaša z velikim presmecem. Prvi je nastal bolj za šalo kot zares pri družini Srdinšek na Rodnem Vrhu, bil je ravno pravšnji, da še je imel v notranjosti cerkve dovolj prostora.

Naslednji dve leti so veliki presmec, ki je seveda zaradi svoje dolžine moral ostati zunaj, izdelali fantje iz Dolene, pletli so

ga pri gospe Marinič – po domače Golobovi Lojziki.

Leta 2006, 2007 in seveda tudi letos pa sta cerkvico Sv. Duha krasila dva velika presmeca.

Sedaj že standardnemu »DOLENČANU«, ki se še vedno plete pri Mariničevih, se je pridružil še »STRAJNČAN«, ki ga pridno izdelujejo fantje in mladi mošje iz Strajne.

Tako eni kot drugi so v letošnji presmec vložili veliko truda, predvsem pa dobre volje, da so, saj je bila cvetna nedelja po koledarju zelo zgodaj, pravočasno nabrali ves ustrezen les, ki sodi v presmec: mepriko, dren, ivo, čremso, pušpan, božji davec in seveda trs, da so lahko na cvetno soboto ob prijetnem druženju izdelovali presmec.

Pot obeh presmecev do cerkve je precej dolga in dokaj naporna, zato je med potjo bila še kako dobrodošla kapljica domačega, da so moška ramena zdržala težo in sta pred sveto mašo, torej do devete ure, bila

ponosno postavljena: »strajnčan« na levi in »dolenčan« na desni strani vhoda v cerkev.

In koliko sta merila? Nismo ju natančno izmerili, a oba sta krepko presejala žlebove na strehi cerkve, tako da je p. Marjan Maučec z veseljem blagoslovil najprej ta dva, potem pa še vse ostale, ki smo jih farani prinesli k blagoslovu.

Presmeca sta cerkvi dajala lepo podobo ves čas velikonočnih praznikov, zato smo vsi, ki obiskujemo sveto mašo pri sv. Duhu hvaležni vsem, ki se trudite ohraniti ta običaj.

Se še morda spomnite, kako so starejši nekoč rekli otrokom: »Ne smeš presmeca pokonci nositi! Te krave na paši ne bodo nič ubogale!«

No, na pašo več ne hodimo, zato je vseeno kako nesemo presmec, pomembno je, da je spleten iz pravega zelenja, v pravem pomenu besede, in da vemo čemu je namenjen njegov blagoslov.

Foto iz zasebne zbirke M. Ban, neznanega avtorja, okrog 1912

Velika sobota v snegu in mrazu ali kot pravijo: 'Božič zelen – vuzem snežen'

I. Ban

Tako je dejansko tudi bilo. Že dan poprej, to je na veliki petek, si je bil vsak revež, ki ni imel nadetih rokavic, če je le bil izven hiše. »Kdo bi si to bil mislil,« so se ljudje pomenkovali med seboj. »Sedaj si še hrena ne bomo mogle nakopati,« so se pritoževale gospodinje, ki so skrbno sušile in štirkale svežešnja oblačila in prte za velikonočne košare. »Sedaj bom kar poslala našega na njivo, naj gre s krampom, bo že nekako nakopal nekaj korenin hrena.«

Na veliki petek je že marsikje mamljivo in tako zapeljivo (strogi post brez mesa) dišalo iz hiš, kjer so gospodinje kuhale velikonočno šunko, da naslednji dan ne bi zamudile na žegen, sploh, če je obred bolj zgodaj, kot je to običaj v

cerkvi sv. Duha na Rodnem Vrhu. Tam je vsako leto žegen že ob pol desetih. Sredi noči se je ledeni dež, ki je sprva kruto bičal še dokaj pusto in hladno pokrajino, kar nenadoma spremenil v sneg, da čisto ta pravi sneg. Do jutra, ko smo se v skrbi, da ja ne bi zamudili k žegnu, Bog nas 'obvarji' take sramote, dokaj zgodaj zbudili, nas je pričakalo v belino odeto jutro Velike sobote. Marsikdo je moral krepko zavihetati snežno lopato, če se je hotel prebiti do izhoda na glavno cesto. Drevje, ki je medtem že bilo delno odgnalo, je ječalo od mraza in pod težo snega. Malo po deveti uri je mimo hiše peščilo nekaj žensk, ki so, noseč velike žegnanjske košare, le s težavo premagovale vzpon po rahlem klancu, še polnem snega. Malo pred pol deseto uro, ko se je na dan velike sobote, pred tukaj-

šnjo cerkvijo ponavadi že trlo žensk, pa tudi kak moški se je znašel med njimi, je mimo hiše bilo slišati močan zvok traktorja, ki je moral s ceste odriniti sneg, da so se tisti z osebnimi vozili lahko prebili do cerkve. Med njimi je bil tudi naš farni župnik, pater Janko Gašparič. Po polovici ceste, ki je bila sedaj očiščena žlobudrastega snega, sta lahko tudi moja žena in

hčerka odhiteli proti cerkvi in opravili svojo prijetno velikosobotno dolžnost.

Jaz pa sem po njenem odhodu v cerkev, in to vse do prihoda z žegnanjskima košarama domov, skrbno odmetaval na novo zapadli sneg, ki je spokojno belil in zatrpaval na sveže shojene gazi ... drobnih in nekoliko večjih korakov.

Materinski dan pri sv. Trojici v Halozah

Z. Golub

Materinstvo je beseda, ki ima čustveno globino in pomen, ki ga imajo le redki izrazi. Razodeva skrb, varnost in zavetje.

Materam je zaupano duhovno poslanstvo. Njihova naloga je, da spremenijo svet, da vodijo človeštvo s svojo iznajdljivostjo in z dobroto srca.

V njihovih rokah je bodočnost domovine in človeštva. Dani so jim zakladi usmiljenja, razumevanja, nežnosti, pravičnosti, ljubezni, dobrote. V materini ljubezni je trajna nežnost. Ne ohladi je niti sebičnost ali nevarnost. Za otrokov prid bo žrtvovala vsako udobje in vedno

ga bo ljubila in cenila. Največ te ljubezni najdemo v materinem srcu, v lepo urejeni družini, kjer se imajo vsi radi, si zaupajo, odpustčajo in si pomagajo. Mati rodi otroka, ga hrani, umiva, oblači in še nešteto drugih stvari dela zanj in to dolga leta življenja in nikoli ne obupa. Dandanes mnogo katekra mati hodi v službo, ko pa se vrne, mora začeti pripravljati kosilo, nato pomije posodo, opere perilo, zlika, šiva vse do poznih nočnih ur.

Na belo nedeljo, 30. 03. 2008, na podružnici Marije sedem žalosti so otroci pri pozni maši pripravili slavnostno akademijo v čast matere Božje in vseh mater ter očetov.

Mašo je daroval p. Damjan Tivkič. V doživitem programu so sodelovali 'veroukarji', birmanci in dramska skupina Davidov stolp. Med mašo je bil podeljen

tudi sveti krst novemu članu Cerkve Blažu Mohorku.

Ob zaključku so otroci materam in očetom razdelili srčke in cvetje.

Dan mater in očetov oziroma staršev

Mag. Ivo BAN

Materinski dan je praznik, ki ga v Sloveniji praznujemo kot neformalen praznik, saj ni dela prost dan. Zadnja leta, predvsem od osamosvojitve naprej, je ta praznik, ki daje večji poudarek prav ženskam - materam, prišel bolj v ospredje. 25. marec je hkrati dan Marijinega oznanjenja, zato je njegova bitka za prevlado z močnim nekdanjim konkurentom, 8. marcem, toliko težavnejša. Vsaka dobra ženska, pa naj je komu naravna mati ali ne, lahko začuti ta dan kot svoj praznik. Drugod po svetu ima praznovanje materinskega dneva dolgo tradicijo, vendar pa ga praznujejo tudi zelo različno. Nekatere dežele praznik postavljajo v maj, druge spet drugam.

Materam so posebno mesto in veljavo pripisovali že Grki, v Ameriki se je praznik uveljavil že po letu 1870.

Angleži, ki sedaj temu dnevu pravijo 'Mother's Day' so ga

nekoč imenovali 'Mothering Sunday' (materinska nedelja). Na ta dan so npr. že v 17. stol. služkinjam dali prosto nedeljo, da so lahko šle obiskat svoje matere, katerim so ponesle t.i. 'mothering cakes' (mamine kolačke), ki so jih matere skrbno čuvale vse do Velike noči. V Avstriji, Švici in Nemčiji praznujejo materinski dan 2. nedeljo v maju, tako kot v Ameriki, Braziliji, na Japonskem in mnogih drugih državah.

Mednarodni materinski dan se praznuje 11. maja. V Argentini npr. ga praznujejo na 2. nedeljo meseca oktobra, ker se tam v bistvu oktobra začne pomlad. V Španiji in na Portugalskem ga praznujejo celo 8. decembra. Kaj pa dan očetov?

Američani so ga včasih praznovali na 3. nedeljo v juniju. Tako je baje tudi pri nas. Če je temu tako, je to letos 15. junija. Nemci temu dnevu pravijo 'Vaterstag', a se ni prav dobro prijel, ker se tudi datumsko pogosto seli. V nemškem okolju ga bolj poznajo kot 'Männer-

runde' (moško omizje) ali kot 'Herrentag' (dan moških). Ker pa so to nekateri vzeli dobesedno, se je dneva prijelo ime 'Safttag' (pivski dan). Kakorkoli že, Nemci in Avstrijci častijo svoje očete na dan vnebohoda (letos je to na praznik dela - 1.

maja), ki pa je po navadi v juniju.

Vsem mamam, vsem ženskam, vsem očetom in vsem moškim, pa tudi njihovim otrokom, čestitamo za minuli oz. za vse bodoče praznike.

Mati

*Je kje beseda še bolj nežna,
mila in radosti polna?*

*Je kje še lice lepše, bolj veselo,
ki bi vsakič me -
pa čeprav v srcu zlomljeno,
toplo objelo?*

*Je kje še solza bolj radosti polna,
čista kakor biser, iz globeli brezna vzeta?*

*Je kje še kaj, kar moglo bi besedo tó,
besedo sveto, zamenjati za zvok miline,
ko v tihoti nemi zaječim glasno
M a t i - v prsih tu, tu boli me!*

*Da beseda mati plemenite je vrline dika,
ki nikoli, nikoli ne bi nam šla z jezika!
Čeravno v življenju vse tak' hitro mine,
iz misli naj nikdar, nikdar mi ta beseda ne izgine!*

I. BAN, marec 2008

Turistično društvo Podlehnik

8. čistilna akcija 2008

Z. Golub

Pomladansko urejanje in vzdrževanje čistega okolja je vseslovenska akcija in želi vzbuditi v ljudeh ekološko zavest o čuvanju narave. Pobudnik, nosilec in povezovalac projekta je Turistična zveza Slovenije. K sodelovanju so vabljeni vsi v Sloveniji, da bi predvsem sebi in sosedom, s tem pa tudi turistom uredili in očistili okolje v katerem živimo, delamo, stanujemo in se družimo. Akcije so potekale od Svetovnega dne voda, 22. marca, do Svetovnega dne Zemlje, 22. aprila. V soboto, 29. 03. 2008, je Turistično društvo v sodelovanju z Občino Podlehnik, OŠ Podlehnik in vsemi društvi v občini izvedlo čistilno akcijo. Pred pričetkom akcije so se vsi zbrali pred krajevno dvorano, kjer sta navzoče pozdravila predsednik društva Milan Vidovič in župan Marko Maučič. Nato so razdelili vreče in rokavice ter se

razdelili po lokacijah. Čistilne akcije se je udeležilo veliko številno krajanov, članov društev in učencev ter njihovih učiteljev. Na čiščenje so se podali na več lokacij, od centra Podlehnika, do izliva Rogatnice v Dravinjo, na Gorco in Rodni Vrh, proti Leskovcu ter proti mejnemu prehodu. Vse odpadke so na zbirna mesta zvozili Ivan, Janez in Štefan. Po zaključku čiščenja so zbrali pri družini Konrada Vaupotiča v Sedlašku, kjer so nato tudi svečano posadili drevo. Vsako leto bodo posadili drevo, ki mu grozi iztrebljenje.

Prav tako bodo izbirali različne lokacije. Letos so posadili skorš, po izbiri župana. Drevo so posadili župan, predsednik TD, podžupan in člani domače družine. Zaigrali so ljudski godci, Haloški veseljaki in ljudske pevke, TD Podlehnik. Sledila je pogostitev, ki so jo pripravili Vaupotičevi in degustacija vin v novo urejeni kleti. Urejena, čuvana in čista narava je sestavina kakovosti življenja, temeljna prednost in pogoj sodobnega turizma. Čisto, zdravo in urejeno okolje, čiste vode in zrak, so bogastvo, ki nam ga je

poklonila narava, sami pa moramo poskrbeti za urejenost in čuvanje okolja. Večina ljudi se vse bolj zaveda, kako pomembno je urejeno okolje za kakovost življenja in vse več prebivalcev Halož se zavestno in organizirano vključuje v prizadevanja za urejeno okolje. Vsi, ki so se akcije udeležili, so dokazali, da imajo svoj kraj radi, da ga želijo urejenega in čistega. Udeležencem čistilne akcije se zahvaljujemo. Posebna zahvala velja OŠ Podlehnik za lepo udeležbo in sodelovanje.

Kjer osel leži tam dlako pusti

Podžupan Občine Podlehnik:
mag. Ivo BAN

Prepričan sem, da nikomur od bralcev ni potrebno razlagati pomena tega naslova, zato kar preidimo k bistvu.

Čiščenja našega okolja smo se zadnja leta lotili z namenom, da naravi povrnemo tisti sijaj, ki ji pripada. Tod, kjer živimo mi, se radi ponašamo z lepo, neokrnjeno in čisto naravo, saj si takšno tudi želimo in zaslužimo.

Lansko leto smo se trije udeleženci akcije odločili za čiščenje območja ob cesti Zakl - Jablovec - Rodni Vrh - Dolena. Takrat smo na območju 'Zimakove grabe', ob hudourniku, ki priteče s pokopališča Rodni Vrh, odkrili pravo divje odlagališče tehnične strojne opreme in gospodinjstkih

odpadkov. Skoraj smo že obupali, predvsem zaradi teže predmetov in nevarnosti vreznin. Očitno so nekateri, tako smo si razlagali, 'vikendaši' na tem območju konstantno odlagali svoje odpadke, razen tega pa tudi tehnično blago, ki se je pri hiši nabiralo več generacij. Po manjšem premoru na sončni jasi v bližini stare šole Rodni Vrh, smo se, nič hudega sluteč, napotili proti občinskemu vinogradu. Že ob vstopu v gozd, tik ob cesti, nam je zaprlo dih. Iz gozda smo navlekli toliko odpadkov, da nam je kmalu zmanjkalo vreč. Če bi takrat vse vreče s smetmi zložili na kup, bi se zlahka stoje skrili za njimi. Toda, sami trije nismo mogli očistiti vsega.

Letos smo s čiščenjem na istem mestu nadaljevali. Očitno je informacija o 'črnem mestu' prišla na ušesa tudi organizatorjem,

saj so letos tja poslali kompletno moško ekipo. Pet krepkih moških je komaj uspelo izvleči iz gozda večino tam nahajajočega ekološkega bremena iz preteklosti. Tudi letos smo samo v tem predelu napolnili okrog 30 vreč s smetmi. Med največjimi kosi je bila kompletna kopalniška peč na trdo gorivo, skupaj z grelnikom vode, ki so jo štirje moški s težavo privlekli iz doline na vrh hriba. Iz vsebine, z največjo malomarnostjo in brez vsakega sramu, v naravo odvrženih odpadkov, se je dalo razbrati, da so to bili po večini osebni gospodinjstki odpadki. Le te bi bil lahko tisti, ki jih je tja očitno dolga

leta odmetaval, brez večjih težav odložil na ustrezno mesto. Upamo in želimo si, da je tak način odlaganja odpadkov stvar nekega minulega časa, časa brez sramu in lastnega pogleda v prelepo ogledalo neokrnjene narave.

Mnenje občanov v zvezi s čistilnimi akcijami

Maks Vidovič

Kolikor vidim, nismo prijazni do našega okolja, v katerem živimo. Po moje bi bilo potrebno izdelati podrobnejši načrt čiščenja. Ni dovolj smeti pobrati le enkrat na leto, in to pretežno ob cestah.

Glede dejavnosti okrog čiščenja bi morala odločati občinska uprava. Potrebno bi bilo prepovedati 'napajanje' talnih voda z gnojnico in gnojevko. Na vsak način bi bilo potrebno vsakomur prepovedati iztok fekalij v občestni jarek, kar se v naših krajih pogosto dogaja. Prepoved odlaganja odpadkov v Rogatnico bi morala že zdav-

naj postati stroga obveza. Pametno bi bilo najti in odrediti mesta za sežiganje odpadnih predmetov, katerih sežig ne bi obremenjeval okolja. Rogatnica bi zagotovo manj poplavljalala, če bi ob njej ne bilo toliko drevja, grmičevja in drugega rastja. V primeru potrebe bi se naj na pomoč poklicalo občane, tudi sam se bom z veseljem vključil. Kljub varčevanju bi si menda občina lahko privoščila izdelavo nekaj tabel z napisom »Prepovedano« Morebitne Vaše pripombe dajte k tem mojim.

Vas lepo pozdravljam z očiščene območja ob Rogatnici.

Turistično društvo Podlehnik

3. ocenjevanje vin 2008

Z. Golub

Naši kraji so bili znani po dobrih in kvalitetnih vinih že v davnih časih. Eno izmed znanih vin je bilo tudi vino Mezinčan. Iz naših krajev zelo malo ljudi daje vina na ocenjevanje, zato želi Turistično društvo vpeljati tradicionalno ocenjevanje vin in k temu vzpodbuditi čim več vinogradnikov, ob enem pa tudi promovirati naša vina. To bo potekalo vsako leto v mesecu aprilu, saj pregovor pravi: »Ko bukev zeleni, vino dozori.«

Vino je poleg kruha osnovna hrana, ki daje pogum, veselje, zdaj tolaži in razume, zdaj pregrešno zapeljuje, je zdravilo, je vzrok za prepir, razveže jezike, z njim se lažje sporazumeva in nazdravi sreči in uspehu.

Verjamemo, da so rezultati ocenjevanj, v pomoč in usme-

ritev marsikateremu kletarju, ki mu ni vseeno, kakšno vino neguje v svoji kleti. So spodbuda in dokaz kvalitete, lahko pa tudi opomin da je potrebno korigirati tehnološki proces oziroma vinogradniško in kletarsko prakso.

V četrtek 03. 04. 2008 je potekalo v krajevni dvorani 3. ocenjevanje vin. Projekt že od vsega začetka vodi član TD Ludvik Maučič, komisija v sestavi Terezije Meško, Andreja Reberniška, Jurija Cvitaniča, Mirana Reberca in Viktorja Šprajca je ocenjevala 61 vzorcev. Letošnja povprečna ocena je bila 17,96, in tudi višja od lanske, kar pomeni, da se pridelovalci vin

želijo izobraževati in posvetovati, da bi pridelali najvišjo kakovost vin. Vse navzoče sta pozdravila predsednik TD Milan Vidovič in župan Marko Maučič. Člani TD so s svojo pomočjo pripomogli k dobro izpeljani akciji. Vsi, ki so prinesli vzorce vin na ocenitev, bodo osebno prejeli rezultate ocenjevanja, podelitev

priznanj pa bo 18. 04. 2008 v krajevni dvorani. Podeljenih bo 23 zlatih, 27 srebrnih in 4 bronasta priznanja. Gostja prireditve bo slovenska vinska kraljica Svetlana Širec. Vsem se za izkazano zaupanje zahvaljujemo. Dobitnikom priznanj čestitamo!

Ocenjevalna komisija, člani TD in pridelovalci vin, ki so se udeležili 3. ocenjevanja vin

Pastirski praznik

Z. Golub

Še so ljudje, ki so predani haloški zemlji, ki želijo, da je zemlja obdelana. Ravno takšen je Štefan Fošnarič z družino, saj mora biti kmetiji na razpolago dan in noč, kljub modernizaciji in tehniki. Preprosto, zemljo in živali mora imeti rad. Kmetija Štefana Fošnariča obsega 36 ha travnikov, pašnikov in vinograd. Zraven pa ima še 22 ha gozda, zato ima doma tudi žago. Imajo ekološko kmetijo, ne uporabljajo škropiv, umetnih gnojil, ampak delajo, kot sam pravi: »S koso in motiko«. Imajo tri konje, ki so velika ljubezen hčerke Anje, saj jih neguje in če ji čas dopušča tudi jaha.

V hlevu ima od trideset do štirideset glav živine. Dela skoraj vse sam s pomočjo družine. Štefan je član različnih društev, predvsem pa je predan lovec. Za lovstvo ga je navdušil oče. Je dobitnik večih priznanj. V letošnjem letu je vinogradnik leta. V soboto,

12. 04. 2008, je v Zgornjem Gruškovju pripravil že četrti pastirski praznik. Nanj povabi člane vseh društev, prijatelje, sorodnike in sosede, ki so mu v veliko pomoč. Popravili in na novo so postavili pastirja na strmih haloških 'bregačah', kamor bo preselil 42 ovac do

zime. V veliko pomoč mu je družina Kozel, ki popazi na njegovo živino in vsako leto mu ponudijo prostore ob pastirskem prazniku. Ivan mu speče ovčko na žaru, soseda pravo haloško gibanico, vse skupaj pa zalijejo z vinom iz njegovega vinograda.

Marija Vaupotič

Z. Golub

Izdelovanje papirnatih rož, je bila do druge svetovne vojne značilna domača obrt in je danes stvar preteklosti. V Sloveniji je še nekaj izdelovalk oziroma poznavalk, ki še znajo iz 'krep' papirja ali povoščenega papirja izdelati cvetove in jih oblikovati v šopke ter druge cvetlične aranžmaje. Ena izmed takih Slovenk je Marija Vaupotič iz Jablovca. Živi na kmetiji, kjer je vedno dovolj dela. Imajo krave, svinje in nekaj zemlje, kjer zasadijo koruzo, krompir, pšenico, tudi repo, še zasejejo, in zelje, ki ju naribajo in spravijo za zimo. Večino dela opravi sama z možem Jožetom, pa tudi sin jima priskoči v pomoč. Izdelovanja rož se je naučila od svoje matere. Na kmetiji ima veliko dela, zato lahko izdeluje rože le pozimi, ko se delo umiri in ko je dan

krajši in noči daljše.

Rože iz papirja so se včasih pričele izdelovati pred prazniki, ko je bilo potrebno okrasiti hišo, kapelo ali križ. Prav tako so se izdelovali poročni šopki, šopki za svate in 'kranc' za nevesto. S cvetjem in zimzelenom se je okrasil križ, podboji vrat, kruh in pletenice. Največ dela pa je bilo pred pustom, ko so okrasili kape in voz oračem, prav tako se je izdelal šopek pokačem in sejalcem, ki so si ga zatakneli za klobuk in pripeli na prsi. Izdelovanje rož iz papirja se je skoraj popolnoma opustilo, saj se sedaj cvetje lahko kupi. Včasih pa ga ni bilo mogoče dobiti, čeprav si imel denar. Cvetje se je izdelovalo tudi za vence.

Včasih so ga povoskali, da je bilo trajnejše in da ga dež ni takoj uničil. S papirjem se je ravnalo varčno, saj se je težko dobil. Zadnja leta se je zopet

pojavi zanimanje za izdelovanje rož, tako Marija večkrat pokaže tehniko izdelovanja na raznih prireditvah, pa tudi

v šoli je že bila. Velikokrat se oglasio tudi na domu, kjer naredi kakšen izdelek za posebno darilo.

Blagoslov Merčevega križa

Mag. Ivo BAN
Foto: p. Alojz Klemenčič

Ob cesti, ki vodi iz Podlehnika proti Gorci, se na desni strani nahaja del Merčevega posestva, kjer danes složno domujejo tri generacije ljudi, Franc in Martina, njuna hči Polona z možem Borisom in hčerkama Evo in Tejo. Ob samem začetku dovozne ceste proti stanovanjski hiši, št. Gorca 2A, stoji veliko znamenje križa. Od kdaj je tu, Franc Merc in njegova žena ne vesta točno povedati. Franc, ki tukaj živi že od rojstva, to je od leta 1950, se spomni, da je ta križ takrat tukaj že stal. Njegova starša sta mu povedala, da je križ postavil bog ve kdo, ker ga onadva nista postavila in tudi ne obnavljala. Starejši ljudje še pomnijo, da je pred desetletji, ko ni bilo drugega kot konjske vprege, pri tem križu običajno duhovnik pričakal pogrebni sprevod in opravil prvi blagoslov pokojnika in žalujočih, preden so nadaljevali pot proti cerkvi in pokopališču. Franc se prav tako spomni, da je bil ta križ v njegovem otroštvu še sredi njive oziroma pašnika. Da je križ 'prilичno' star, govori dejstvo, da je bil Frančev oče rojen leta 1920, kakor tudi to, da ga je Franc moral pred nekaj leti delno skrajšati oziroma prirezati, ker je spodnji del pete bil preperel, zato je obstajala nevarnost porušitve. Francu so kot otroku tudi pripovedovali, da je bil ta križ morda postavljen na začetku oz. vходу na nekdanje pokopališče, ki naj bi se nahajalo sto metrov vzhodnjeje.

Križ krasita dve izredno lepi lesni skulpturi. V zgornjem delu se nahaja »Bogec«, kot pove Franc, v njegovem vznožju pa njegova mati, »Marija«.

Znamenje Trpečega je bilo že precej načeto, zato se je Franc lotil temeljite delne obnove z brušenjem, kitanjem, dodelavo in barvanjem. Kip Marije je domači mojster - restavrador izdelal na novo. **Obe sakralni znamenji sta svojevrstna unikata, sploh je to mogoče še bolj trditi za kip Marije, ki ga je Franc na izredno tenkočuten in prav mojstrski način, izdelal iz enega kosa lipovega lesa.** Obdelovanec, ki ga mojster Franc poimenuje »lipov štor« je bil visok ca. 55 cm in imel premer ca. 30 cm. Pred začetkom izdelave je moral les vsaj 5 let na povsem naraven način sušiti. Za izdelavo takega kipa potrebuje Franc okrog tri dni trdega umetniškega dela z dletom in drugimi pripomočki, nakar sledi barvanje oz. impregniranje.

Oba izdelka (ikoni) se po svoji izrazni in stilski dikciji lahko kot izredno lepa unikata, brez nadaljnega kosa ta z vrhunskimi stvaritvami tega umetniškega žanra.

Že kot otrok je Franc v sebi prepoznal ta prečudoviti dar umetniške žilice, ko je kot veroučenec nekdanjega patra Cvetka, star šele 8 ali 9 let, izrezljal »Bogeca s križem«, velikosti ca. 10 cm.

Prenovljeni križ ima tudi novo, estetsko in slogu ustrezno kovinsko strehico, ki jo je izdelal klepar Stanko Vidovič iz Lancove vasi. Sedanji podstavek križa je kovinski, ulit v betonsko osnovo in nato ustrezno privijačen. Podstavek je sponzorsko izdelal in zvaril prijatelj Alojz Grabrovec, ob pomoči Tomija Lozinška.

Družina Merc je popoldan na Belo nedeljo, 30. aprila 2008, pripravila blagoslov prenovljenega križa. Obred blago-

slova je vodil župnik p. Janko Gašparič. V priložnostnem programu so najprej ubrano zapele pevke društva Trstenke pod vodstvom gospe Lojzke Merc, katerega zvesta članica je tudi sama gospodinja te domačije, ga. Martina.

V programu je sodelovala tudi hči Polona, prav tako pa vnukinja Teja in Eva. Prireditve se je udeležilo okrog 65 ljudi, ki so jih domači po končanem obredu, kar na dvorišču domače hiše, bogato pogostili. Pri pogostitvi so nesebično sodelovali tudi okoliški sosede, ki se skupaj z družino Merc veselijo nove pridobitve, v upanju, da si bo znamenje ob poti v bodoče ogledovalo še več ljudi, četudi so se medtem časi zelo spremenili.

Nekoč je tod peš ali s kolesi romalo mnogo posameznikov in skupin, ki so se ob križu, v prijetnem hladu visokih dreves, prav radi ustavljali.

Izdelava presmecev v Domu upokojencev Muretinci

Z. Golub

Člani Karitas sv. Trojice iz Haloz so tudi letos pred velikonočnimi prazniki obiskali župljane, ki preživljajo svojo jesen življenja v domu upokojencev, v Muretincih.

Domovi si prizadevajo svojim stanovalcem zagotoviti čim bolj kvalitetno, strokovno ustrezno oskrbo, nego in pomoč ter življenje v okvirih, ki jim jih dopuščata visoka starost in zdravstveno stanje.

Domovi želijo biti tudi čim bolj odprte ustanove, ki se povezujejo z ožjim in širšim družbenim okoljem.

Člani so s seboj prinesli tudi zelenje iz domačih Haloz, da so skupaj s predsednikom Stankom Vaupotičem in upokojenci spletili presmece, ki so jih lahko nato v nedeljo odnesli k blagoslovu, nato pa vsak v svojo sobo, da jih je zelenje še dolgo spominjalo na domače kraje.

Krajani so povedali, da v

domu zelo lepo skrbijo zanje, da je osebje do njih zelo dobro. Sedaj, ko imajo dom prenovljen, ima vsako nadstropje tudi svojo kuhinjo in si lahko tudi kaj malega skuhamo. Ženske so povedale, da so kuhale pravo haloško kisló juho. Pomagajo pa tudi pri pospravljanju posode in skrbijo za red in čistočo.

Vendar je pred prazniki domotožje največje, zato se vsakega obiska zelo razveselijo.

Članice Karitas so pripravile odlično domačo zakusko. Vsi skupaj so si usedli za praznično mizo. Pater Janko Gašparič je najprej vse lepo pozdravil, nato so zmolili in zapeli.

Stekel je pogovor, kako je doma, kaj je novega in kdaj zopet pridejo.

Upokojenci pa so obdarili tudi člane z ročnim izdelkom iz lesa.

Povedali so tudi, da

obiskujejo pevski zbor, skupino za samopomoč in skupino kjer izdelujejo razne ročne izdelke.

Najbolj si želijo koščka zemlje, kjer bi lahko vrtnarili.

Danes povsod govorijo o starosti kot o priložnosti in o starejših ljudeh kot o skritih zakladih.

Vse znanje, ki ga imamo, ni zapisano. Mnogo ga je v glavah ljudi, zlasti izkustveno pridobljena znanja.

Znanje starejših je že imelo priložnost, da se je v praksi tudi preverilo in uporabilo. Prav tukaj bi si mladi dostikrat lahko skrajšali poti do ciljev, zmanjšali vložene napore in pripomogli k bolj praviim odločitvam. Vendar moderno življenje in kronično pomanjkanje časa sproža družbeno izločenost in osamljenost starejših. Še vedno premalo storimo za starejšo populacijo, ki so neizčrpen vir znanja in izkušenj.

Rez vinogradov in sadnega drevja

Z. Golub

Na kmetiji Vaupotičevih so v februarju končali z rezjo vinograda in sadnega drevja. Pri njih velja rek: »Rezač je prvi berač«. Zato skoraj vso rez opravijo domači sami, Konrad z ženo Rozalijo in sinom.

Haloška kmetija v Sedlašku je danes modernizirana in strojno opremljena po zaslugi sina Konrada in Gelice, ki sta se odločila nadaljevati z delom doma. Ko so vsi na delu pa za gospodinjstvo skrbi hči Dušanka.

Imajo 16 hektarjev zemlje. Od tega poldrugi hektar no-

vega vinograda in en hektar starega nasada.

Uredili so lepo in moderno klet z zgornjimi prostori za goste, saj vidijo bodočnost v kmečkem turizmu ali vinotoču. Sadovnjak je stari in nekaj obnovljenega. Sadje pa pridelujejo predvsem za domačo rabo, nekoč pa so pridelovali sadjevec in slivovo žganje.

Na ravninskem delu polja zasejejo s koruzo, pšenico in ostalimi poljščinami.

Pridelati morajo veliko krme za živino, saj imajo urejene in polne hleve živine. Na strme haloške 'bregače' pa so naselili trideset ovčk.

Na Vranošek, kot kraju rečejo po domače, sta Konrad in Rozalija pričela zelo skromno. Ni bilo ceste, ne vode in ne strojev. Vso krmo za živino sta morala znositi v košu iz doline v hlev. Težka je haloška zemlja, vendar se znata

poveseliti in vsi gosti so pri njih gostoljubno sprejeti, zato se k njim vedno radi vračajo. So prejemniki najrazličnejših visokih priznanj in odličij za vino, za urejenost kmetije in odlično peko domačega kruha.

Seja Uredniškega odbora Podlehniške žvegle

Mag. Ivo BAN, odgovorni urednik
Podlehniške žvegle

Uredniški odbor Podlehniške žvegle (Ban, Svenšek, Kojc) in lektorica Aleksandra Bračič so se 14. aprila 2008 sestali na svoji 4. redni seji. Na dnevnem redu se je bilo 14 točk. Pod 2. točko je sledilo poročilo o delu uredniškega odbora v letu 2007. Odgovorni urednik, g. Ban, je poudaril, da je bilo tudi nekaj neformalnih sej, ki so se nanašale na vsebinska in uredniška vprašanja dosedanjih treh števil Podlehniške žvegle.

Prisotni na seji so ugotovili, da je bilo delo v preteklem, prvem letu izhajanja, uspešno opravljeno, in povsem v skladu z zastavljenimi cilji.

Odgovorni urednik je ponovno opozoril na nekaj stalnih in precej perečih težav, kot so prepozno oddajanje člankov, pogosta slaba kakovost priloženih fotografij (posnetki v prostoru oz. v krajevni dvorani), veliki pritiski v času priprave posamezne izdaje (kratki časovni roki). Potencialni avtorji prispevkov bodo o tem še posebej obveščeni.

Pod 6. točko je sledil površinski pregled doslej zbranih člankov. Člani so si razdelili zadolžitve in naloge v zvezi s pripravo izdaje 1. št. II. letnika Podlehniške žvegle.

V letu 2008 načrtujemo izdajo treh števil

Podlehniške žvegle, prvo konec aprila, drugo septembra in zadnjo decembra.

Določili smo skrajne roke za oddajo člankov, ki bodo objavljeni v naslednjih številkah.

Za 2. št. II. letnika je skrajni rok oddaje člankov **01. september**, Podlehniška žveglja bo izšla predvidoma 19. 09. 2008.

Za 3. št. II. letnika je skrajni rok oddaje člankov **05. december**, Podlehniška žveglja bo izšla predvidoma 19. 12. 2008.

Odgovorni urednik je ponovno apeliral na vse prisotne, da je potrebno ljudi okrog nas motivirati k pisanju prispevkov za naše glasilo, saj se bo le tako v njem odražala miselnost in utrip velike večine naših občanov.

Prisotni so se seznanili tudi z idejnim osnutkom, ki se nanaša na pripravo in izdajo obsežnejšega zbornika ob 10-letnici obstoja Občine Podlehnik.

Pomladno prebujanje

Mimica Pernek
Foto: I. Ban

V nedeljo 6. aprila se je manjša skupina (ca. 15) članov Društva upokojencev Podlehnik ponovno odpravila na turnejo po hribovitem svetu naše občine. Iz Kozmincev oziroma od 'Breze' smo se najprej napotili proti Strajni, kjer smo imeli prvo resnejšo postojanko. Do vrha napolnjene nahrbtnike smo tam že precej načeli.

Pot smo nadaljevali proti Rodnemu Vrhu. Ker je vre-

me bilo zares lepo, se jih je že med potjo nekaj 'izgubilo'. Okrog 14. ure smo že prispeli na dvorišče domačije Ban, kjer sta nas lepo sprejela podžupan Ivo Ban in žena Marija. Po krajšem druženju in oddihu na njihovi terasi smo pot nadaljevali proti nekdanji osnovni šoli na Rodnem Vrhu in proti Jablovcu ter Podlehniku. Tudi v nadaljevanju ni manjkalo možnosti za postanke in dobro voljo. Šele ob prihodu domov smo se zares dobro prebudili. S takšno tradicijo želimo nadaljevati tudi v bodoče. Čim več dobre vo-

lje in pohodniške kondicije društva, vključno s številnimi simpatizerji.

Koncert p. Janeza Ferleža z gosti

Z. Golub

Lepa pesem in glasba nas notranje bogatita, med seboj povezujeta in lepšata svečane trenutke.

Ob glasbi p. Janeza Ferleža in glasbenih gostov smo si 13. aprila 2008, v večnamenski dvorani Podlehnik, polepšali nedeljsko popoldan.

Lepo pesem in duhovno sporočilo je iz naših krajev ponesel z zmago na Orionu leta 2001. Koncerte ima po vsej Sloveniji in se udeležuje najrazličnejših prireditev. Zelo aktiven je tudi na športnem področju in delu z mladino.

Kitara je njegova življenjska spremljevalka. V otroštvu je prepeval s sestro in v OŠ je imel svoj ansambel Blik. Tudi ob študiju in sedaj, ko je duhovnik, ne odloži kitare, saj je glasba njegov način oznanjevanja. Vsako pesem, ki jo napiše in uglasbi, želi z

njo ljudem približati vero. S pesmijo prinaša ljubezen in veselje do življenja, ljubezen do bližnjega do osamljenih in zapuščenih. Njegove pesmi po vzoru sv. Frančiška Asiškega vedno govorijo o

miru, ljubezni in upanju do bližnjega, božjega stvarstva, o hvaležnosti do ljudi, o dobroti, bratstvu in prijateljstvu.

V prvem delu smo prisluhnili p. Janezu Ferležu, duhovniku,

športniku in kantavtorju duhovne ritmične glasbe, z njegove šeste in sedme zgoščenke. Za glasbeno spremljavo je poskrbel Deja vu band, s spremljevalnimi vokali: Mili, Lucijo in Aleksandro.

Nato se je zvrstilo več skupin in glasbenikov, ki so poslušalce s pesmijo in glasbo popeljali v prijetno vzdušje.

Na citre je zaigrala Petra Grabovec, zapeli so Mili, Aleksandra Krajnc, Diana Lamot, Anita Kralj, Peter Januš, Sabrina in Lucija Cep.

Prisluhnili smo ansamblu Bratov Belšak, hudomušnim Klapovuhom iz Benedikta in Deja vu bandu.

Koncert so zaključili ob prijetnem klepetu in zakuski.

Zahvala velja vsem, ki so pripomogli za izvedbo koncerta in gostom ter poslušalcem, ki so se koncerta udeležili.

Koncerta se je udeležilo veliko gostov: domači župan Marko Mučič, podžupan Ivo Ban in svetniki, ravnatelj OŠ Podlehnik Dejan Kopold, župan sosednje občine Friderik Bračič, provincial slovenske province p. Milan Kos, duhovniki sv. Trojice

Zlata poroka

Podžupan Občine Podlehnik:
mag. Ivo BAN
Foto studio Laura, Gorišnica

15.marca 2008, to je le dan pred cvetno nedeljo, sta obred zlate poroke praznovala **Veronika in Jožef Žerak** iz Rodnega Vrha 34a.

Slavljenca sta 50 skupnih let zakona napolnila 26. januarja 2008, vendar takrat obreda, zaradi nenadne Jožefove bolezn, ni bilo mogoče izpeljati.

Jubilejni civilni in cerkveni obred, ki sta ga nadvse svečano opravila gospod župan Občine Podlehnik, Marko Maučič in pater Janko Gašparič, je v duhu prijetne in zgledne obredne simbioze potekal v krajevni dvorani Podlehnik. Zlatoporočenca so na praznovanju obdajali številni najožji in drugi soro-

dniki, prijatelji, znanci in sosedeje. Krajevna dvorana je ob tej priliki, kolikor je znano, prvič odkar stoji, **postala tudi svojevrsten in vsem temeljnim zahtevam slavnostno prirejen liturgični prostor**, kjer je okrog devetdeset gostov prisostvovalo, ne samo civilnemu, ampak tudi cerkvenemu obredu zlate poroke. Celotno dogajanje je prijetno popestrilo nekaj uvodnih violinskih skladb, ki jih je babici in dedku zaigrala šestletna **vnukinja Aldina Clarisa**. Priči zlatoporočenec sta bila **vnukinja Sabina**

Žerak in vnuk Natalino Ban. Slavljenca sta bila deležna številnih iskrenih želja in čestitk vseh navzočih, pa tudi tistih, ki se praznovanja niso mogli udeležiti. **Župan Marko Maučič je zlati nevesti podaril šopek rož, razen tega pa zla-**

toporočencema izročil tudi jubilejne plakete.

Obredu sta sledila pogostitev in veselo rajanje, ob zvokih tria Belšak, ki se je zavleklo vse do zgodnjih jutranjih ur.

Kot pred 50-imi leti (slavljenca, gostje, godci, poročna štruca 's 50 ftički' – izdelek pekarske mojstrice Anice Krušič iz Tlak pri Rogatcu.

Najstarejša občanka Občine Podlehnik Frančiška je slavila 94. rojstni dan

Jožica Svenšek
Foto: S. Meznarič

VObčini Podlehnik ima Komisija za otroško varstvo, socialno varstvo in zdravstvo že tradicijo, da vsako leto za rojstni dan obišče najstarejšega občana oz. občanko. Ta čast je letos doletela Frančiško Pajnkihar z Rodnega Vrha; s svojimi 94. leti je postala najstarejša občanka

Občine Podlehnik.

Frančiška se je rodila daljnega 14. februarja leta 1914. Prav na njen rojstni dan smo jo obiskali, župan Marko Maučič ter svetniki Milan Vidovič, Stojan Kojc in Jožica Svenšek, na njenem domu na Rodnem Vrhu. Ob srečanju smo ji čestitali ter zaželeli obilo zdravja, ki ga v teh letih še kako potrebuje, in jo presenetili s

skromnim darilom v občinskem imenu.

Megleno vreme, ki je značilno za ta letni čas, ni pokvarilo prijetnega vzdušja pri Pajnkiharjevih. Ob častitljivem jubileju so se pri mami, babici in prababici zbrali njeni najdražji. Snaha Angelca in sin Dušan, ki živita z njo, sta še posebej poskrbela za lepo pogostitev. Domači so slavljenko presenetili z dvema tortama.

Slavljenka je povedala, da ji na rodni haloških bregačah ni bilo vselej poslano z rožicami. Žive-la je skromno, a kljub temu lepo. Z možem Antonom sta se poročila leta 1939. Rodila je štiri otroke: Tončka, Anico, Dušana in Ido. Težak kruh sta si z možem najprej

služila kot viničarja v Doleni, nato pa sta kupila kmetijo na Rodnem Vrhu, kjer živi še danes.

Sin Dušan pove, da je mama še prava 'korenina', čeprav Frančiška potarna, da že malo slabše vidi, in da je tudi nože včasih ne ubogajo. A ob pogovoru ugotovim, da se slavljenka kljub svojim letom še kako zanima za današnje dogodke, pohvali se lahko z odličnim spominom, pa tudi zgovornost ji ni tuja. Na šaljiv način nam pove, kako je bil mož dolga leta član zelene bratovščine, zato je bila doma veliko krat sama z otroki. Ko se je nekoč jezila nanj, ji je odgovoril, da je bil lovec še preden sta se vzela. Tako mu nikoli ni več očitala odsotnosti, je pa za 'jago' poskušala navdušiti otroke.

Prijetno srečanje z našo najstarejšo občanko je prehitro minilo. Ob slovesu smo ji še enkrat zaželeli obilo zdravja in ji obljubili, da se prihodnje leto zopet vidimo.

Izobraževanje zaposlenih

Mag. Ivo BAN, podžupan

16.aprila 2008 so se vsi zaposleni uslužbenci občinske uprave in komunalni delavec Občine Podlehnik, kar na sedežu občine, udeležili obveznega teoretičnega izobraževanja in praktičnega usposabljanja s strokovnega področja zagotavljanja varnosti oz. varstva in zdravja pri delu. Omenjeno izobraževanje smejo izvajati pooblaščenici izvajalci-koordinatorji za varnost in zdravje pri delu, ki razpolagajo z ustreznimi

dovoljenji Inšpektorata Republike Slovenije za delo. Slednji so prav tako pooblaščenici za ugotavljanje ustreznosti usvojenega znanja in večšin kandidatorov. Vsi udeleženci so neposredno po predavanjih opravljali pisni preizkus, ki so ga uspešno prestali. Pripomniti velja, da imajo različna delovna mesta zelo različne zahteve glede ustreznih in pravih ravnanj, ki

naj bi vsakemu zaposlenemu zagotavljala optimalne pogoje za varno in zdravo delovno okolje. Zaradi specifik del in

nalog na področju delovanja občin, se je izobraževalnega ciklusa udeležil tudi podžupan Občine Podlehnik.

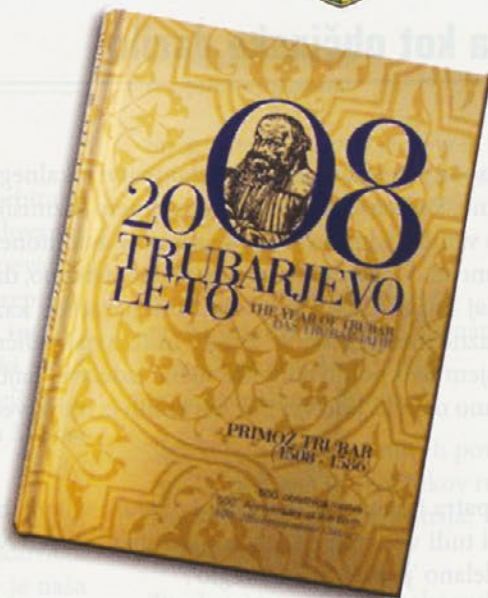

Za Vas iskal in zapisal: mag. Ivo BAN

Trubarjevo leto

Letos junija bo minilo 500 let od rojstva prvega ustvarjalca knjižne slovenske besede. Ob tej priložnosti je Koordinacijski odbor za državne proslave pri Protokolu Republike Slovenije izdal knjižico z naslovom »2008 Trubarjevo leto«, avtorja dr. Janeza Dularja. Besedila so napisana v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku.

V prvem delu si sledijo dogodki iz njegovega življenja in ustvarjanja, v drugem pa je seznam kulturnih in drugih dogodkov, ki se bodo po vsej Sloveniji odvijali v znak počastitve tega velikana. Vsebinsko knjižico si lahko ogledate tudi na svetovnem spletu, če vtipkate: www.trubar2008.si. Če načrtujete tudi sami kakšno aktivnost, nas o tem, prosimo, obvestite, ker obstaja možnost objave načrtovanih akcij na državnem elektronskem portalu.

Priročnik Haloze - Zagorje

Pri Poslovnem centru Halo, Cirkulane 56, 2282 Cirkulane, je v lanskem letu, to je v 2007, v okviru **Turistične cone Haloze-Zagorje**, izšla publikacija na 144 straneh z naslovom: »Haloze in Zagorje«. Besedila so napisana v slovenskem, hr-

vaškem, nemškem in angleškem jeziku. Publikacija nas popelje skozi obe pokrajini ob slovensko-hrvaški meji in v bistvenih točkah povzame posebnosti in značilnosti obeh pokrajin oz. s turističnega in razvojnega zornega kota enovite regije. **Na straneh 72 do 75 je predstavljeno območje Občine Podlehnik.** Projekt delno

sofinancira Evropska unija v okviru Programa pobude Skupnosti INTERREG IIIA.

V okviru tega sodelovanja je na hrvaški strani nastal tudi zanimiv turistično-propagandni film, ki je bil predstavljen letos spomladi v Občini Cestica. **Tudi film delno predstavlja znamenitosti iz naše občine.**

Priročnik »Pohodniške poti«

Družba RISO je v sodelovanju s Termami Ptuj, v začetku leta 2008 izdala pohodniški vodnik z naslovom, »Pohodniške poti Spodnjega Podravja«.

Priročnik je razdeljen v 4 sklope, od katerih so kar 3 posvečeni območju Haloz.

Področje Občine Podlehnik je v katalogu zajeto v poglavju, »Haloze-osrednji del«, kjer so predstavljene konkretne pohodniške poti občin Cirkulane, Podlehnik in Videm. Brošura, ki zajema preko 30 strani, posreduje informacije o naši občini na 3 straneh.

Na prvi (glavni) strani je prikazan biser naše občine (kar pomeni, da je tudi biser Spodnjega Podravja) **RIBNIK DEŽNO.**

Opisane so naslednje HPP:

Cirkulane - Gradišča - Dravci - Podlehnik (6,5 ur)

Podlehnik - Janški Vrh - Naračje (5,5 ur)

Ribnik Dežno - Rodni Vrh - Strajna - Ribnik Dežno (5 ur)

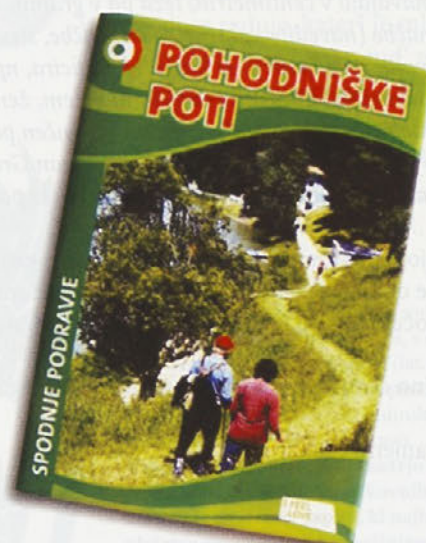
Podlehnik - Gorca - Rodni Vrh - Podlehnik (4,5 ur)

Zakl - Gruškovje - Zakl (6 ur)

Videm - Podlehnik - Sv. Avguštin - Dravci - Videm (13 ur)

Zares škoda, da stran z gostinsko-turistično ponudbo, ki se nanaša na naše kraje, obsega samo 3 skromne vrstice.

Priročnik je na voljo v slovenskem, nemškem, angleškem, italijanskem in francoskem jeziku.

Žvegla kot občinsko darilo

Ivo BAN

Ko smo se v lanskem letu, ob ustanovitvi lokalnega časopisa, ob številnih predlogih, odločili za ime 'Podlehniška žvegla', smo vneto razmišljali tudi o tem, da bi temu našemu glasbilo ponovno vrnili vidnejšo vlogo in mesto v avtohtonem okolju njegovega nastanka, žive rabe in priljubljenosti. Vsakodnevno namreč ugotavljamo, da je bila 'žvegla' kot glasbilo po naših krajih že zdavnaj bogato zastopana. Na to nenazadnje kaže velik interes naših občanov, ki skrbno zbirajo razne informacije o žvegli, in to z najrazličnejših zornih kotov. Nekaj spretnih rok se je v zadnjem letu ponovno lotilo njene izdelave, najbrž pa za številne primere niti še ne vemo. Manj znano nam je, kdo vse bi v teh krajih iz nje še vedel izvabiti nežne in ušesom mile pastirske viže.

Koncert patra Janeza Ferleža v novi dvorani v Podlehniku je bila prava priložnost, ki smo jo izkoristili tudi v ta namen, da mu je župan Marko Maučič, kot prvemu gostu, uradno podaril tukaj izdelano 'podlehniško žveglo'.

Občina Podlehnik, Župan Občine Podlehnik, Podlehnik 21, 2286 Podlehnik

Datum: april 2008

Prejemniki: Vsa gospodinjstva Občine Podlehnik

ZADEVA: Dokumentiranje umetniških del

Na predlog Ministrstva za kulturo pozivamo vse občane z ustreznim znanjem in zavzetostjo za kulturo in kulturno dediščino, da dokumentirajo umetnine v zasebni lasti in dokumentacijo skrbno hranijo pri sebi. Izpostavljenost umetniških del je v zadnjih letih še posebej predmet kraj in uničenj. Odtujitev pogosto poteka tako, da predmet prispe v tujino po nelegalni poti. Da bi ga izsledili, je nujen čim natančnejši opis predmeta.

Mednarodni standard, imenovan 'Object ID' zato vključuje naslednje podatke:

- fotografija predmeta iz vseh strani, še posebej posebnosti (podpis, označbe, poškodbe ...) predmeta je bistvenega pomena,
- vrsta predmeta ali objekta (npr. križ, kapela slika, kip, omara, vrč ...),
- material in tehnika (npr. olje/platno, les, uliti bron, intarzija iz biserne matice),
- mere naj se navajajo v centimetrih, teža pa v gramih. Navede naj se tudi, na katero dimenzijo se mera nanaša (višina, dolžina, obseg),
- napisi in označbe (navedite kakršne koli označbe, številke, podpis, napis, posvetilo, žig ...),
- naslov se navaja, če je znan in se lahko identificira, npr. 'Krik',
- motiv (npr. pokrajina, tihožitje s sadjem in vrčem, žena z otrokom),
- datum in obdobje (navedite najbolj znani natančen podatek, npr. 1846, prva polovica 18. st. ...)
- avtor (lahko je posameznik ali skupina, npr. Ivan Grohar' ali Irwin'),
- kratak opis lahko vključuje dodatne informacije, ki pomagajo identificirati predmet (npr. barva, oblika).

Dokumentacijo o predmetu shranite na varnem mestu. Več informacij o standardu najdete na spletni strani www.object-id.com. Vsem, ki boste dokumentirali po navedenem standardu, priporočamo, da opisu dodate kratko zgodovino predmeta (npr. sliko je avtor podaril očetu ali ura je bila leta 1989 kupljena na dražbi v Celovcu).

V skrbi za trajno ohranitev Vašega in našega skupnega narodovega bogastva Vas prav lepo pozdravljam.

S spoštovanjem!

ŽUPAN
Marko Maučič

Iz stare pesmarice:

Transkript in oprema besedila: I. Ban

V dosedanjih izvodih naše Podlehniške žvegle, ki jo, kakor kaže, radi prebirate, sem vas, drage bralke in cenjeni bralci, že večkrat pozval k posredovanju našega kulturnega bogastva, v besedi in/ali sliki, za namen objave. S tem prispevamo k ohranitvi narodnega blaga za poznejše rodove. Zapisana pesem je prepis iz majhnega zvežčiča, za sedaj neznanega avtorja, ki nosi naslov «Beleška», ima 16 listov, velikosti 10 x 16 cm. Besedila so zapisana s tintnim svinčnikom, ki je bil priljubljeno pisalo (za različne namene) v uporabi še tudi v 70-ih letih prejšnjega stoletja. Nepogrešljiv je bil pri krojenju in šivanju. **Zapisi so last gospoda Maksa Vidoviča iz Zakla 34.**

Predpostavljam, da je to spevna pesem oz. 'cantabile' besedilo, zato prosim tiste, ki morda (še) poznajo njeno vižo, da to sporočijo meni kot uredniku ali g. Vidoviču. Radi bi namreč poskrbeli za nadaljnje 'pevsko' življenje tega besedila. To je naša želja, pa tudi dolžnost, kot se je v zvezi s tem lepo opredelil imetnik besedila.

Dobra Vila

Že temna noč se je storila,
a spati mogla ni dobra, lepa Vila.

Potihó ona do okna na podstrehi se priplazi,
za mizo zaskrbljenega moža opazi.

Pred okno sede, lasé si zlate češe,
in le tiho nemo opazuje.

Gleda, gleda in potihó se sprašuje:
Le o čem v uri pozni tej,
mož dežele te prelepe, še tukaj zdaj modruje?

Ali načrte on, za čase nove tukaj kuje?
Če tako je, naj le, naj le še modruje.

Vidim, da števila neka sem in tja po mizi premetava,
A videti ni, da našla se je kombinacija ta prava.

Če ne motim se, pa naj me gromska strela,
od kod postavka tale se je zdaj še vzela?

Papir z željami, ki drži ga roka leva,
dolg je, poln števil in cifér, da kar naprej ga mož premleva.

Joj, tak' dolgo tukaj že posedam,
že utrujena sem in vsa prezebla.

Nič, odšla bom kar, niti lahko noč ne bom mu rekla,
upam, da sedaj mu računica bo boljše stekla.

Proračun je, prijateljice drage, zares zadeva prava,
za to, kolikor vidim, premalo je le ena bistra glava.

I. Ban, februar 2008 (ob sprejemanju proračuna 2008)

'Pomladna pesem'

(v zapisu brez naslova)

Sneg za to leto slovo je že vzel,
shranil je starček polhovko vesel.
Ptička vesela lepo (je) zapela,
nisi me mrazek še vzel.

Slišiš po gaju prepevati tam,
ptički veseli spet prišli so k nam.
Kak' žvrgolijo, tebe budijo,
lepa nedolžnost, le vstan'.

Tamkaj po polju, po njivah povsod,
zgodaj prepeva škrjanečekov rod.
Kvišk' se podaja, lepo obhaja,
solнца veselega god.

Tamkaj, kjer solnce potoke srebri,
Pen'ca vesela na vrbi sedi.
Lépo prepeva in se ogreva,
stvarnika svoj'ga časti.

Tebi stvarnica na smeh se drži,
ona zdaj novo obleko dobi.
Trate zelene, rož'ce rumene,
kako nas to veseli.

Češnja na griču vsa bela stoji,
gleda na breskev, v vrtu cveti.
Vsa razcvetela, vsa omladela,
to nas pač močno veseli.

Vse se zdaj giblje, veselo živi,
na vsakem tam cvetu čebel'ca sedi.
Tam po dolini, lepi ledini,
deček metulje lovi.

Tamkaj po solnčnih goricah sedaj,
pridni pastirčki imajo svoj raj.
Ovce paséjo, lépo pojéjo,
juhuhu vriskajo zdaj.

Mnogo veselja nam da res pomlad,
vsak se raduje, kateri je mlad.
Leto brž mine, jesen tud' zgine,
zima nam roko poda.
Tak bo minula tud' tvoja mladost,
se spremenila v življenja sladkost.
Vse bo minulo, vse se stemnilo,
prišla bo smrtna bridkost.

Razlaga manj znanih pojmov:

solnce, solnčen – zastar. izraz za sonce, sončen,
pen'ca – oz. pénica – ptica pevka, s šilastim,
nekoliko zakrivljenim kljunom (lat. sylvia nisoria,
sylvia communis) ali sivoglava pénica, katere
petje je podobno klopotanju mlinskih kamnov,
stvarnica – zastar. izraz za naravo.

V pesmi uporabljeni izrazi kažejo na relativno
časovno odmaknjenost jezikovnih izrazov, kar
kaže tudi na starost zapisa, ki najbrž sega v
obdobje prvih desetletij prejšnjega stoletja.

Društvena dejavnost občanov Občine Podlehnik (1. tromesečje leta 2008)

Podatke zbral in uredil na podlagi preverjanja iz razpoložljivih evidenc: mag. Ivo BAN

Naziv ali ime društva (organizacije) (kratica)	Število članov
Kulturno društvo Podlehnik (KD Podlehnik)	73
Kulturno folklorno društvo Podlehnik (KFD Podlehnik)	78
Turistično društvo Podlehnik (TD Podlehnik)	222
Društvo Trstenke Podlehnik	45
Društvo Koranti	29
Društvo podeželskih žena	70
Društvo upokojencev Podlehnik (DU Podlehnik)	184
Športno društvo Podlehnik (ŠD Podlehnik)	143
Športno društvo Kozminci (ŠD Kozminci)	30
Streliško društvo Rogatnica Podlehnik	17
Prostovoljno gasilsko društvo Podlehnik (PGD Podlehnik)	65
Lovska družina Podlehnik (LD Podlehnik)	46
Krajevna organizacija Rdečega križa in aktivni / občasnno aktivni krvodajalci	43
Karitas Podlehnik	40
Skupaj (društev/organizacij):	14
	1.103

Ugotovitve:

Če primerjamo število stalnega prebivalstva naše občine in število včlanjenih občanov v društva in organizacije, ugotovimo, da je več kot 50 % vseh občanov (ob neupoštevanju delnega prekrivanja včlanitve v več društev) vključenih v razne oblike prostovoljnih dejavnosti. Čeprav trenutno ne razpolagamo s primerjalnimi študijami iz drugih okolij, je mogoče predpostavljati, da nas takšno stanje zagotovo uvršča v sam vrh društveno/družbeno aktivnega prebivalstva naše države.

Avtor vicev in anekdot: I. Ban

Minos štiri

Gnes pa je mrzlo, pje!
Pa ni tok hüdo, se mi vidi, ka še je prej blo bul.
Ka boš guvoro, či pa je minus 4 blo vjütro.

Kok te veš, ka je b'lo glih minus 4?
Gi te maš termometer, Pepi?

Niman, samo, fse je blo zemržjeno.
Pa žloter tan pri štalünci je bil eno 4 cm
ne debelo skroz zemržjeni.
Te pa ven ka je to minus 4,
gda je tok fojter zemržjeni, ke bi ga še s sekiro
muogo sieketi.

Ameriški jasnovidec

Pred kratkim je bil na obisku, nasploh prvič v Sloveniji, pa tudi v naši občini svetovno znani magik in jasnovidec.

Župan Maučič se je hotel prepričati v njegove sposobnosti in ga je vprašal:

„Povejte mi prosim, kateri je moj najljubši hobi, če že vse uganete?“

... Jasnovidec je malo pogledal po pisarni in na steni videl neke zemljevide, skice, načrte itd. za razvoj občine Podlehnik.

Kot iz topa je rekel:

„Vi se zagotovo zelo vneto zanimata za letalstvo in pilotiranje!“

... Župan je bil kar v zadregi od zadovoljstva, zato ga je vprašal:

„Kako ste mogli to tako hitro in jasno odgovoriti?“

...

„Cenjeni gospod Mayor, sorry, ž u p a n, kdo bi ob takšnem gospodarskem stanju pri vas še lahko tako visoko letal?!“

Totengrobar telefonira

Joj, žena, nekaj sem našel!
Kaj si našel?

Nekaj zakopanega!?

Pa kaj?
Človeka.

Kje?

Na Topolofšake*, pje!

Ah, pojdi se

*) Topolofšak je lokalni izraz za pokopališče pri sv. Duhu, Rodni Vrh.

Vložena paprika

Kakšna je razlika med sindikati izpred 50 let in

današnjim, po razpadu Juge?

Skoraj nobene!

No, pa je, razlika je samo v tem, da so nam sindikati pred desetletji

zrihtali mnogo več vložene paprike, še posebej ajvarja, to pa je tudi vse, kar si lahko od njih pričakoval.

Babica, dedek in vnuki

Babica in dedek rada me imata,
ko le čas dopušča,
z mano se igra.

Ko babi k meni pride,
milo me pogleda,
in vsakič me povpraša,
kako si kaj sosedaj?

Dedek izza vogala pride,
se smehlja in muza,
če le ne pazim dobro,
me za lase pokuza.

Tako je pač med dedkom,
babico in vnuki,
ko starejši mislijo,
da vnuki zmeraj majhni so,
otročji in neuki.

Ivo BAN, 2008